

KURTULUŞ

18
NİSAN
1978

SAYI
16

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLİĞİNİN

İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ İÇİN

1 MAYIS'DA

1 MAYIS ALANINDA

1 MAYIS geliyor. Gene yüzbinlerce işçi, emekçi 1 Mayıs 77 katliamına rağmen alanları, sokakları dolduracak ve 1 Mayıs Alanına yürüyecek. Bütün ülkelerin işçileri ile birlikte 1 Mayıs kutlanacak.

1 Mayıs 1976 gösterisi, bütün barışçılığına rağmen, sınıf uzlaşmacısı "ilerlemecilerin" 1 Mayıs gösterisini bir bayrama, çevirme çabalarına rağmen oligarşinin yüreğine korku saldı. 1 Mayıs 77 katliamı oligarşinin bu korkusunun bir ürünüydü. Kitleler arasında yılınlık yaratmak oligarşinin başlıca amaçlarından biriydi. Ancak 1 Mayıs 77 katliamı oligarşinin beklediği yılınlığı yaratmadı. Aksi

neki kitleler 1 Mayıs katliamından yeni dersler çıkardılar, biraz daha bilinçlendiler.

1 Mayıs 78'e yaklaştığımız günlerde oligarşi gene 1 Mayıs alanında çalışmalarına başladı. 1 Mayıs 77 kitlelere hatırlatılmaya başlandı. Bir yandan da ortaya yeni söylentiler çıkarılıyor: "1 Mayıs 78'de daha büyük bir katliam olacak" diye. Söylentiler o denli yayıldı ki Hükümet Taksim meydanında (1 Mayıs Alanı) 1 Mayıs

1 Mayıs çalışmalarını engellenemez

1 Mayıs gösterisine kısa bir süre kala proletarya sosyalistleri ülkeyi dört bir yanında yaygın bir propaganda çalışmasını başlattılar. Asılan afişlerle ve dağıtılan bildirilerle işçi ve emekçiler 1 Mayıs

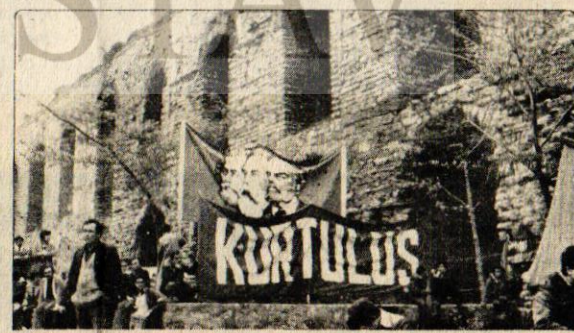
YAŞASIN
1 MAYIS,
YAŞASIN
SOSYALİZM

proletarya
sosyalistlerinin
GÖREVİ

1 MAYIS 78'in en geniş yığınlarla kutlanması bugün proletarya sosyalistlerinin önündeki en önemli görevdir. Proletarya sosyalistleri bütün güçleriyle 1 Mayıs gösterisine katılmalıdır.

1 Mayıs 78 için oligarşinin simdiden başlayan yılınlık yaratma, katılımı azaltma politikası teşhir edilmelidir. Bildiriler, açıklamalar, afişlerle yığınlar 1 Mayıs gösterisine çağrılmalıdır.

1 Mayıs'a yığınların en geniş katılımı örgütlenmelidir. Disiplinli ve bilinçli bir biçimde mümkün olan en çok sayıda işçi ve emekçinin 1 Mayıs'a katılımı sağlanmalıdır. Özellikle İstanbul dışında olanlar 1 Mayıs'a katılımı daha büyük bir önem verilmelidir. 1 Mayıs'a katılımı çoğaltmak için her yönden örgütlenmelidirler. 1 Mayıs'a katılmak isteyen yüzlerce, binlerce iş

**1 MAYIS'DA
1 MAYIS ALANINA
YÜRÜMEK İÇİN
SARAYHANEDA
TOPLANALIM**

**Polis ve Faşistler
Okullardan Çıkarılmalıdır**

O LİGARŞİ, "anarşi"yi önlemek yarını arkasından gizlenerek yüksek öğretim kurumlarına polisi yerleştirip üniversitelerin özerkliğini hiçe saymıştır.

Oysa ki, polis ve jandarmanın üniversitelere yerleştirilmesi, faşist, polis işbirliğini pekiştirmiş ve okulların faşistleştirilmesini gerektirmiştir. Bununla, birlikte faşistler

polis desteğinde devrimci öğrencilere saldırarak katliamlara rahatlıkla girişebilecek ortamı bulabilmektedirler.

Faşist saldırı ve katliamların durdurulması ve önlenmesi, üniversitenin yeniden özerkliğe kavuşturulması, polis ve jandarmanın okullardan çekilmesiyle mümkün olacaktır.

DEVAMI: Say:5 St:2

gösterisine katılmaya çağırılmakta.

Oligarşinin kol-
luk kuvvetleri prole-
tarya sosyalistleri -
nin 1 Mayıs çalışma-
larını engellemek ça-
basında, özellikle İs-
tanbul'da polis afiş
asan devrimcileri top-
lamaya çalışarak göz
altına almıştır. Amaç
1 Mayıs'a katılımı az-
altmaktır.

Ancak oligarşinin
çabaları boşunadır.
Proletarya sosyalist-
lerinin çalışmaları
engellenemeyecektir..

gösterisine katılmaya çağırılmakta.
rinin yapılmasının tehli-
keli olduğunu söyleyerek
1 Mayıs gösterisinin bu a-
landa yapılmasına izin
vermediğini ilan etti. Bu
mümkü müydü? Türkiye iş-
çi sınıfının 34 ölü bira-
karak elde ettiği bir
hakkin hükümetin bir ka-
rarıyla engellenmesi müm-
kün müydü. Bin kere hayır.
Nitekim DİSK ve 1 Ma-
yıs'a katılacak demokra-
tik örgütler Hükümetin
Taksim (1 Mayıs alanı) i-
le ilgili kararı açıklar-
tır açıklanmaz, her ne pa-
hasına olursa olsun 1 Ma-
YASIN 1 MAYIS, YAŞASIN SOSYALİZM.

DEVAMI: Say:5 St:1

ve enekçi madde olarak kabul edilmiş. Bu nedenle başış kampan-
yaları açılmalıdır. Hedef 1 Mayıs'da en geniş yu-
ganları toplamaktır.
Yaşasın 1 Mayıs, Yaşasın sosyalizm.

Tüm Döküm - İş 1 Mayıs hazırlıklarına başladı

1 Mayıs yaklaşırken çeşitli sendikalardaki ve demokratik örgütlerdeki çalışmalarda yoğunlaşıyor. TÜM DÖKÜM-İŞ'de 1 Mayıs çalışmalarına en yoğun bir biçimde hazırlanan örgütlerden biri. Sendikada her hafta sonu işçilerin katılımıyla 1 Mayıs'ların ta-
rihçesini, anlamını ve önemini anlatan toplantılar düzenleniyor.

Ayrıca, Tüm Döküm-İş, 1 Mayıs 1978 için her üyenin iki kişiyi örgütleyip getirmesi üzerine Kampanya açtı.

Sendikanın 1 Mayıs 1978 için yayınladığı Bil-
diri:

1 Mayıs geliyor! İşçi sınıfının sömürüye, baskı ve zulme karşı uluslararası birlik, dayanışma ve mücadelesinin bayrağını yükselttiği gün geliyor.

Tüm Döküm-İş halkımızı, bütün gücüyle 1 Mayıs gösterilerine katılmaya çağırıyor. Tanıdığı -
mız herkesi bu gösterilere katmak için, birlik, dayanışma ve mücadeleimiz için güçlendirmek için çalışalım.

İşçiler, sendikaları -
mız 1 Mayıs'a katılıyor-
sa, en çok katılmayı sağ-
lamaya gayret edelim.

Emekçiler, 1 Mayıs hepimizindir, 1 Mayıs'a katılalım!

Tüm Halkımız, 1 Mayıs Meydanında olalım!

Tüm Döküm-İş üyeleri 1 Mayıs sabahı, Sağmalcılar Meydanında, Sendika Genel Merkezi önünde toplanıyor. Her üye, 1 Mayıs'a iki kişiyi katmak için görev başına!

YAŞASIN 1 MAYIS!
YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ
ULUSLARARASI BİRLİĞİ!

"ANARŞİYİ" PROTESTO EDEN FAŞİSTLERİN ANKARA'DA YAPTIKLARI YORUYOŞ VE MİTING ÖNCESİ POLİSİN FA-
SİSTLER ÜZERİNDE YAPTIĞI ARAMALARDA, 9 TABANCA VE DİNAMİT LOKUMLARI BULUNDU.

Faşistler Yürüdü

GEÇTİĞİMİZ Cumartesi günü ülkenin çeşitli yerlerinden gelen faşistler bir gövde gösterisi yaptılar. Cemal Gürsel meydanı ile Tandoğan alanı arasında yapılan yürüyüş sırasında Ankara halkı faşistleri yuhalamıştır.

Faşistler "anarşiye" karşı olan yürüşlerinde bir otobüs yakıp 4 kişiyi de dövmüşlerdir.

Polisin sıkı güvenlik tedbirleri aldığı bu yürüyüşte, MHP genel başkanı Alparslan Türkeş ve MHP'li milletvekillerin önde yürümüşlerdir. Yürüyüş sonrası bir de kor-san miting yapmak isteyen faşistler polis tarafından dağıtılmışlardır.

Yapılan mitingte konuşan Türkeş, diğer siyasi partileri barış için bir araya çağırıldıklarını fakat olumlu bir cevap alamadıklarını belirterek, "İktidarın zulmü, işkence, kıyım ve halkı ezmesine karşı olanlar ilk defa burada seslerini yükseltmekte, ilk ikaz-

ECEVİT HÜKÜMETİ Petrol Çıkmazında

ECEVİT Hükümeti, petrolde de tam bir çıkmazın içinde. Yabancı petrol tekelinin sahibi bulunmuş Mersin - Ataş Rafinerisi, Nisan başından beri yüzde otuzbeş kapasite ile çalışıyor. Tarım ve ulaştırma alanında ise fuel sıkıntısı yoğun; petrol ürünü sıkıntısının Nisan sonlarından itibaren daha artması bekleniyor. Aliğa ve İpraş Rafinerilerinin ham petrol ikmali de giderek kötüleşiyor; Irak, Türkiye'nin er-telenen petrol borcu taksitlerini de ödeyememesi nedeniyle bir süredir, işken derun Boru Hattı'ndan tek gram ham petrol vermiyor. Sovyetler Birliği ile

yapılan görüşmeler, ve imzalanan ticaret anlaşması kapsamında petrol alımı dahil ettirilemedi. Ecevit Hükümetinin büyük umut bağladığı, petrol üreticisi diğer ülkelerle yürüttüğü temaslardan da bir şey çıkmadı; bu konuda bel bağlanan temel ülke olan Libya, yılda 3,0 milyon tonun üzerinde ham petrol vermiyor kabul etmemekte, Oysa Türkiye'nin 1978'de petrol gereksinimi 19,0 milyon ton; bu durumda yaklaşık 2,5 milyon ton yerli ham petrol üretiminden, 3,0 milyon Libya'dan olmak üzere toplam 5,5 milyon ton petrolün dışındaki gereksinimlerin enasil karşılanabileceği.

DEVAMI: Sayfa:5 St:4

FAŞİSTLERİN YÜRÜYÜŞÜ ÜZERİNE

1922 YILINDA İtalya'da, sanayiciler ve toprak sahipleri faşizmin iktidara getirilmesi konusunda anlaşmışlardı. 24 Ekim'de Musollini, hükümetle anlaşarak faşist bakanların içinde yer alacağı yeni bir hükümet oluşturmayı kabul etmişti.

Ertesi gün faşist birliklerinin önünde bir konuşma yapan Musollini şöyle diyordu: "Ya iktidarı bize verirler, ya da biz onu, Roma'ya yürüterek alırız" Bu blöfle 27 Ekim'de hükümet düştü. Daha sonra sıkı yönetim ilân edilerek, Roma'nın savunulmasına karar verildi. Faşizmin sonu gelmiş gibi görünüyordu fakat, Kral sıkıyönetim kararını imzalamadı. 29 Ekim'de Musolliniye kabineyi kurma görevi verildi. Bu arada faşist militanları devlet binalarını ve kırsal alanları işgal ettiler. 29 Ekim günü, kralın sıkı yönetimi imzalamayı reddetmesi" Roma üzerine yürüyüş" ün

DEVAMI: Sayfa:5 St:4

ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN ANTI-FAŞİST MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

FAŞİSTLERİN 16 MART SALDIRISINDAN SONRA KAPATILAN İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ YE
NİDEN AÇILDI. ÜNİVERSİTENİN AÇILIŞINDA DÖB'ÜN ÖNDERLİĞİ ALTINDA ÖĞRENCİLER
ÇEŞİTLİ FORUMLAR DÜZENLEYEREK FAŞİST SALDIRILARI KINADILAR, VE FAŞİSTLERİ
MERKEZ BİNAYA SOKMAMAKTAKİ KARARLILIKLARINI BELİRTTİLER.

FAŞİSTLER

ADMMA

ÖĞRENCİLERİNE

3. DEFA BOMBA

ATTILAR

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

AÇILDI

DÖB ÇEŞİTLİ OKULLARDA
FORUMLAR YAPTI

10 Mart günü öğrencinin ölümü üzerine kapatılan İstanbul Üniversitesi 13 Nisan günü açıldı. İKTİSAT-DER'in aldığı karar gereğince İktisat Fakültesinin dış binasında ve Merkez Bina içindeki İktisat Fakültesi Bölümün-
de formlar düzenlendi.

Parababası Rockfeller Geldi

Kısa bir süre önce ülkemize gelen dünya Bankası başkanı Mc Namara, ülke-mizden ayrıldı, hemen onun arkasından aynı ağırlıkta bir misafir ülkemize geldi: adı Nelson Rockefeller.

Rockfeller daha önceden New York valisi olarak ve Amerika başkan yardımcılığı görevlerinde bulunmuştur. Özel uçağı muhafızları, karısı ve 8 kişilik heyeti ile İstanbul'a gelen Rockefeller Türkiye'yi çok sevdiğini belirterek "İstanbul'un altını üstüne getireceğini söylemiştir."

İstanbul'un altını üstüne getireceğini söylemiştir."

DEVAMI: say:5 St:5

TANİLLİ'YE YAPILAN FAŞİST SALDIRI LANETLENDİ

Son günlerde faşistlerin öğretim kurumlarındaki işgalleri; devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilerin faşizme karşı omuz omuza şiarı etrafında birleşip mücadeleye atılmasıyla birlikte, kırılmaktadır.

Faşistler, polis desteğinde işgal ettikleri öğretim kurumlarını terketmemek amacıyla azgınca saldırılara katliamlara girişmişlerdir.

Gözü dönmüş bir şekilde öğrencilere saldıran faşistler, bununla da yetinmeyerek, devrimci, demokrat, yurtsever öğretim üyelerine saldırmaktadırlar.

İstanbul Üniversitesi Doçenti Server Tanilli'ye yapılan saldırı faşistlerin azgınlıkları'nın son örneğidir. Onlar bu saldırıyla yalnızca sosyalistlere değil, demokrat, yurtsever olan herkese, yani tüm insanlığa, bilime düşman olduklarını ispatlamışlardır. İn-sanlık düşmanı faşist ka-

DEVAMI: Say:5 St:1

KURTULUŞ

Faşizme Ölüm, Halklara Özgürlük

FAŞİSTLERİN saldırıları özellikle II. MC'nin düşmesi ve CHP'nin hükümet olmasından bu yana büyük bir trümanış kaydedti. Artık her geçen gün bir sonrakinin hayrıyla andırıyor. En kanlı saldırılar, en hunharca cinayetler tabiri caizse vukuatı adiyeden sayılmaya başladı. İnsanların öldürülmesi, karşısında kitleler yeterli bir duyarlılık göstermiyorlar. Artık insanların hangi köşe başında faşist katillerce ne zaman katledileceği belli değil.

Bu objektif durum karşısında hükümet ne yapıyor? Herşeyden önce bol bol cek'li cak'lı demeciler veriliyor. Saldırıların arkasında faşistlerin bulunmasına karşın, hükümet "aşırı sağ ve aşırı sol" edebiyatını sürdürüyor. Faşistleri yeterince ciddiye almıyor. Sadece devlet kadrolarına kanunsuz bir şekilde yerleştirilen faşist militanların tasfiyesine uğraşılıyor. Ama hükümet bu işlerde yeterince ciddiyetle uğraşmadığı gibi faşist tehlikeyi salt devlet kademelerine yerleştirmiş üç beş kişiyle özdeş görüyor. Bu yaklaşım faşizm ve faşistlerin tutarlı bir mücadeleyi engelliyor. Bu gün ortaya çıkan gerçek, faşizmin, devlet kademelerine yerleştirilen üç beş kişiyle değerlendirilmesinin yanlışlığıdır. Bu yanlışlıklar faşizme karşı verilmesi gereken mücadelede de ortaya çıkan tutarsızlıkların kaynaklarından biridir.

Kitlelerin faşistlerin eylemlerine karşı yerli bir duyarlılıkla davranmadığını belirttik. Anlamsız bir kitle goygoyculuğuyla bu gerçek gizlenemez. Ayrıca bu gün kitleleri anti-faşist mücadeleye çekebilmek tek tutarlı olacaktır sosyalistlerdir. Ama bugün sosyalistler darma dagnaktırlar. İşçi sınıfı partisine sahip değildir Sosyalistler partileşme sürecinin dağınıklığı'nı yaşıyorlar. Birlik ve partileşmeye giden yol bugün faşizme karşı eylem birliğinden geçmekte dir-

Bugün hükümet, kitleler ve sosyalistler faşizmi ciddiye almak zorundadırlar. Faşizmin ihtar yürüyüşleri, bütün yurtsever, demokrat ve devrimcilerin en geniş birliğini oluşturabilmek için bir vesile olmalıdır. Faşizm üç beş hükümet kararıyla altedilemez. O oligarşinin yedekte tuttuğu bir alternatiftir. Faşist tehlikenin ortadan kaldırılması bir devrim sorunudur. Ama bu gerçek bütün anti-faşist güçlerin bugün vermeleri gereken mücadeleyi engellememelidir.

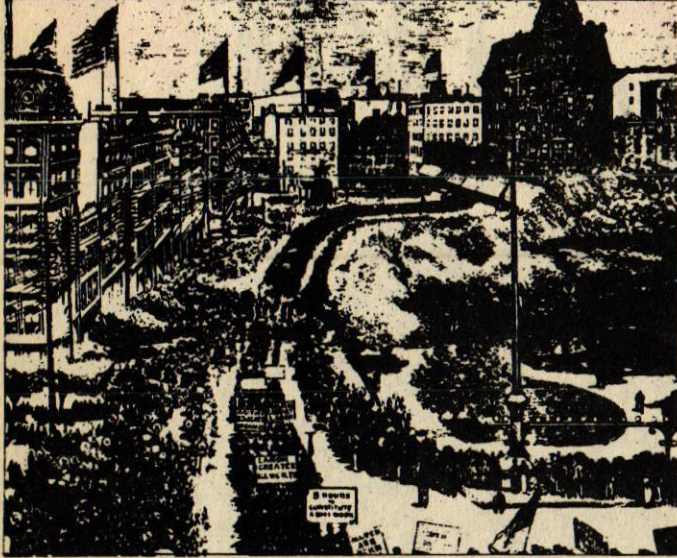
KURTULUŞ

LENİN
108
YAŞINDA

(YAZISI 4'NCÜ SAYFADA)

yaşasın 1 mayıs

Bir Mayıs işçi Bayramı'nın, Amerika'da ölümlü işçilerin anısından hareketle kutlanışından (1890) önce de, "İşçi Bayramı" kavramı vardı. Ancak bu, işçilerin evrensel dayanışmasını simgeleyen ve bütün dünya işçilerinin ortak hareketi değildi. Güçlü bir işçi sınıfına sahip olan Amerika'da ve sadece New-York'ta, bir işçi yürüyüşü ile kutlanırdı. Bu bayramın tarihteki ilk örneği, 1882'de New-York'ta gerçekleşti. Yandaki resim, o dönemde çizilmiş olup New-York'taki 1882 işçi bayramını göstermektedir.

milyonlarca insan bırakarak ilerlemesine devam ediyordu. Amerika 1860 yılında sanayi üretiminin de henüz dünyada dördüncü sırayı almıştı. 1900'larda demiryolu uzunluğu tüm Avrupa'nın demiryolu uzunluğunu geçmişti. 1944 lerin sonlarına doğru Amerika'da sanayi dalları az sayıda insanların, tekellerin elinde toplanmıştı. Kapitalizm tekelleri kapitalizm haline, can çekisen asalak sistem haline geliyordu. İşte böyle bir düzen içinde işçiler yaşama kavgası veriyorlar; burjuvazi de onları zenciler, Çinliler, beyazlar olarak bölüyor; doğrudan saldırıyor ve eziyor.

da genel grev yapılmasını kararlaştırdı. 14-21 Temmuz 1889'da Paris'de toplanan I. Enternasyonal'in 2. kongresi 1 Mayıs gününü dünya işçilerinin birlik ve mücadele günü olarak ilan etti. Ve bu tarihten itibaren tüm dünya emekçileri bu günü birleşmek, Uluslararası ve ülke burjuvazilerine karşı verilecek mücadeleyi daha canlı ve aktif tutmak için kutlamaya devam ettiriyor ve ediyorlar.

1 MAYIS'LAR

BUGÜN Kapitalist bir ülkede yaşıyoruz. Yalnız kapitalist mi? Ülkemiz başta Amerika olmak üzere tüm emperyalist ülkelere bağlı, onların sadık bir uşağıdır. IMF ile olan son ilişkiler emekçi kitlelerin gözünü daha iyi açtı. Tüm yarı-sömürge ülkelerin emekçileri gibi emekçi halkımız, başımızdaki kan emicilerin, bizi soyup söğana çevirenlerin yanısıra bir de emperyalistlerin beslemekte ve doyurmaktadır. "Kapitalistlerin yaşamaması ve semirmesi" işçilerin çalışmamasına, onların el emeğine bağlıdır. Emekçiler çalışmazsa hayat durur çünkü gerçek yaratıcılar ve yöneticiler onlardır.

Tüm dünya Proletaryası 1 MAYIS'ta güçlü gösteriler düzenler. İşte Portekiz'den bir görüntü.

DISK tüm işçileri 2 saatlik işi bırakmaya davet etti. Bu genel grev sırasında hayat o saatlerde felce uğradı. Ve bu genel grev işçilere, örgütlü emeğin sermaye için ne büyük bir felaket olduğunu göstermiştir. Hükümetin genel greve karşı çıkması onun "sol" maskesinin düşmesine sebep olmuştur. Onlar genel greve karşı çıkmakla faşistlere arka çıkmışlar, para babalarıyla aynı türküyü söylemişlerdir. Ecevit hükümeti bugüne kadar MC'den farkli olduğunu gösterecek hiç bir şey yapamamıştır. Kapitalizm devam ettikçe de hiç bir hükümet değişikliği ezilen ve sömürülenlerin gerçek kurtuluşunu hazırlayamaz.

1 MAYIS 'LAR HALKLARI AMANSIZ BİR SÖMÜRÜNÜN BOYUNDU RUĞUNA İTEN, BİR LOKMA EKMEK PARASI İÇİN BİZİ BİRBİRMİZE BOĞAZLATAN, KAHROLASI MÜLTİ MİLYONERLERE, KODAMANLARA, EMPERYALİST KAN EMİCİLERE KARŞI MÜCADELE AZMİMİZİ ARTIRMAK İÇİN KUTLANMALIDIR.

1 MAYIS 'LAR HORLANAN VE SÖMÜRÜLEN EMEKÇİLERİN DAHA İYİ YAŞAMALARI VE TÜMDEN KURTULMALARI İÇİN KUTLANMALIDIR. **1 MAYIS** 'LAR SINIF MÜCADELESİNİN BİR ARACI, PROLETARYANIN DEVRİM MÜCADELESİNİN DOĞRUDAN TAMAMLAYICISI, OLMALIDIR.

1978 Mayıs'ına yaklaştığımız şu günlerde, proletaryayı temsil ettiğini söyleyen her siyasi akım bugünün önemini belirtmek için ve de birbirlerinden daha iyi belirtmek için yarışacaklardır. Gazeteler, broşürler, bildiriler çıkartıp; konuşmalar vb. şeyler yapacaklardır. Bütün bu çabalar boş şeyler midir? Asla. Uluslararası proletaryanın devrimci geleneğini yaratmak, bu yönde ajitasyon, propagandayı yükseltmek kendine devrimci diyen her siyasi akımın vazgeçilmez görevidir. Ne var ki bu siyasi akımlardan belli başlıları Uluslararası proletaryanın devrimci geleneğini kötüye kullanmakta, bu tarihi günleri boşalma, hincını dökmeye, rahatlama, olarak kutlamaktadır. Kapitalizmin bu şartlarında, iş ve yaşama garantimizin olmadığı, ailemizin ve kendimizin geleceğinden emin olmadığımız, sürekli huzursuzluk ve sıkıntı içinde kıvrandığımız bu şartlarda, hincımızı, kızgınlığımızı, kinimizi 1 Mayıs'larda boşalta bilir miyiz? Bu ne büyük alçaklık! Bu ne büyük ikiyüzlülük! 1 Mayıs'lar bizi bu şartlara iten, bir ekmeğin parası için bizi birbirimize boğazlatan kahrolası multimed-

kan emekçi, eşit ve adilce soyup söğana çevirmek ve kardeşçe ezip talan etmek demektir. Tarih 1848 Paris'te ilk defa burjuvazi ve proletarya karşı karşıya geldiler. Bu tarihten itibaren işçi sınıfı, mücadelesini, bağımsızca yürütmek için kendi yolunu burjuvaziden ayırttı. 1871 Paris komünü proletaryanın burjuvazi karşısında ilk zaferi ve onun ilk iktidarı oldu. Onbinlerce proleter kanıyla sulanan Paris, bütün dünyada burjuvazinin artık insanlık yararına hiç bir şey yapamayacağına kesin bir delil idi. Burjuvazi etrafında dönün boş hayaller ve umutlar artık bitmiş gözler "münafık ama gürbüz çocuğa" yani proletaryaya çevrilmeliydi. 1500-1600'larda Avrupa'da feodalizmin çözülmesi sonucu sosyal ve siyasi alandaki gelişmeler o döneminbir özelliği olarak din etrafındaki çatışmalar biçiminde tarih sahnesine yansıyor.

kapitalistlerin zaferi ile sonuçlandı. Tıpkı Avrupa'daki gibiburjuvaziler "Eşitlik, özgürlük ve Kardeşlik" sloganıyla bu savasta işçileri, küçük çiftçileri, ve zenci köleleri peşlerine taktılar. Bu dönemde Amerika'da burjuvazi cumhuriyetçiler (eski federalistler) emekçi cumhuriyetçi olmuştular. Almanya'daki Bismarck döneminde kaçan devrimciler, Fransız sosyalistleri ve değişik ülkelerden gelen anarşistler Amerikan işçi hareketlerini etkiliyorlardı. Aynı şekilde Marksizm'in savunucuları da işçi hareketleri içerisinde etkili olmaya başlamışlardı. 1866'da Paris'de kurulan Birinci Enternasyonal 1872'de La Haye'de yapılan kongrede Genel Merkezin New York'a naklini kararlaştırmıştı. Enternasyonal'in Amerika'ya taşınması politik hareketlerin oluşmasını hızlandırdı. Sosyalist amaçlı değişik partiler kuruldu. Ve bunlarında işçi hareketleri üzerinde derin etkileri oldu. Bu dönemde işçi hareketleri içerisinde en önemlisi İŞÇİ SÖVALYELER ÖRGÜTÜ adlı gizli bir dernektir. Bu derneğin (sendikanın) 1866'da üye sayısı 700 bine ulaşmıştı. Bu dönemde işçi sınıfının ekonomik ve demokratik istemleri şöyleydi: -8 Saatlik iş günü -Eşit işe eşit ücret -Çocuk çalıştırmanın yasaklanması -Mahkumların hapis hanelerde çalıştırılmasının yasaklanması -Eşit şartlarla ve parasız eğitimin sağlanması

1866'da iç savaşın sona ermesiyle beraber işçi sınıfının burjuvaziden bağımsız mücadele ve örgütlenmeleri de gelişiyor. Bu örgütlerden en önemlisi İŞÇİ SÖVALYELER ÖRGÜTÜ adlı gizli bir dernektir. Bu derneğin (sendikanın) 1866'da üye sayısı 700 bine ulaşmıştı. Bu dönemde işçi sınıfının ekonomik ve demokratik istemleri şöyleydi: -8 Saatlik iş günü -Eşit işe eşit ücret -Çocuk çalıştırmanın yasaklanması -Mahkumların hapis hanelerde çalıştırılmasının yasaklanması -Eşit şartlarla ve parasız eğitimin sağlanması

Amerikan işçi sınıfı kapitalizmin bu şartlarında ekonomik ve demokratik istemleri için verdiği mücadeleyi şiddetlendirmeye başladı. Avrupa'daki siyasi hareketlerle etkisiyle işçi hareketleri giderek politik nitelikler kazanıyor du. Almanya'daki Bismarck döneminde kaçan devrimciler, Fransız sosyalistleri ve değişik ülkelerden gelen anarşistler Amerikan işçi hareketlerini etkiliyorlardı. Aynı şekilde Marksizm'in savunucuları da işçi hareketleri içerisinde etkili olmaya başlamışlardı. 1866'da Paris'de kurulan Birinci Enternasyonal 1872'de La Haye'de yapılan kongrede Genel Merkezin New York'a naklini kararlaştırmıştı. Enternasyonal'in Amerika'ya taşınması politik hareketlerin oluşmasını hızlandırdı. Sosyalist amaçlı değişik partiler kuruldu. Ve bunlarında işçi hareketleri üzerinde derin etkileri oldu. Bu dönemde işçi hareketleri içerisinde en önemlisi 1886 baharındaki mücadeledir. 1 Mayıs 1886'da 8 saatlik iş günü için genel grev ilan edildi. Greve 100 bin işçi katıldı. Polis ve askerler iş-

emekçileri Sosyalist düşünce ve eylemlerden daha fazla etkilenmektedir. Aslında İstanbul'da bu etkilenmenin dışında sayılmaz. İttihat ve Terakki grubunun iktidarda olduğu bu dönemde işçi sınıfının devrimci bir etkilenmesinden bahsedilemez. İkinci Enternasyonal tarafı Osmanlı İstirakiyün Fırkası bu dönemde işçi sınıfı hareketini yönlendirmeye çalışmışsa da bu, göstermelik olmaktan öteye gidememiştir.

1921 yılına kadar kutlanmış olan 1 Mayısların daha çok "işçi eğlenceleri" biçiminde geçtiğini rahatlıkla söyleyebiliriz. 1921'de ise 1 Mayıs'ın işçilerin en geniş kesimlerini kapsayan ve onları etkileyen bir gösteri halinde geliştiğini görüyoruz. O gün tramvaylar, vapurlar kaldırılmış, tersane işçileri işi bırakmıştır; işçiler mavi tulumlar giymiş ve kırmızı atkı takmışlar, alanlar enternasyonal sesleri ile inlemişler. Ülkemizin emperyalistler tarafından işgali ve bunun getirdiği geniş bir hoşnutsuzluk işçi sınıfı hareketinde etkilemiştir. Anadolu da emperyalistler karşısında elde edilen askeri başarılar İstanbul'da işçi hareketlerine güç katmıştır. Fakat bu dönemde İstanbul ile Anadolu arasında kesin bir kopukluk vardır. Bu açıdan işçi sınıfı hareketinin ve temsilcilerinin Anadolu'ya etkisi sınırlı kalmıştır.

İstanbul'da 1921'lerden sonra 1 Mayıs'lar kutlanmaya devam etmiş ise de emperyalistler ve padişah Anadolu'daki durumu bahane ederek işçi sınıfı hareketini başkaltına alabilmiş; onun içinden sarı örgütler yaratarak yozlaştırabilmiştir. Emperyalistlerin ülkeden kovulduğu, Mustafa Kemal'in iktidara geldiği 1923'lerden sonra işçi sınıfı hareketi

1 MAYIS'TA SOSYALİZMİN ŞANLI BAYRAĞINI 1 MAYIS ALANINDA YÜKSELTELİM

çamurlu su veya kuru bir ekmeğin değilse, işçi sınıfı da bir avuç reform ve kuru gösterilerle avutulamaz. Bugün oligarşinin reformcu kanadı "sosyalist" dostları ile işçi sınıfının susmasını istismar etmektedir. Özellikle 1 Mayıs kutlamalarında

yonerlere, kodamanlara, emperyalist kan emicilere karşı kinimizi artırmak için kutlanmalıdır; 1 Mayıs'lar horlanan ve sömürülen emekçilerin daha iyi yaşamaları ve tüm den kurtulmaları için verilen mücadeleler için kutlanmalıdır. 1 Mayıs'lar Uluslararası prole-taryanın yürüttüğü silahlı silahlı mücadeleye bir araç olmalıdır; yani, 1 Mayıslar sınıf mücadelesinin bir aracı, proletaryanın devrim mücadelesinin doğrudan tamamlayıcısı, olmalıdır.

I Mayıs'ı bu açıdan incelemeye çalışalım.

1 MAYIS VE TARİH

TARİH 1 Mayıs 1886 Amerikan işçileri 8 saatlik iş günü için genel grev çağırısına tümüyle katılıyorlar. XIX. Yüzyılın son çeyreğinde 8 saatlik iş günü başta Amerika olmak üzere hiç bir ülkede henüz gerçekleştirilmemiş değil. Bu, özellikle Avrupa ve Amerika'da Kapitalizmin geliştiği ve azgınlaştığı bir dönemdir. Bu dönemi kısaca da olsa incelemek gerekir.

Kapitalizm yani ücretli kölelik dönemi Avrupa da "Eşitlik, Özgürlük, Kardeşlik" sloganıyla tarih sahnesinde görülmüştür; insanlığın henüz şahit olmadığı devrimleri yaratarak gelişmesine devam etmiştir. İngiliz soyluları ile burjuvalar arasında ki uzun tarihi hesaplaşmalar, 1789 Fransız burjuva devrimi, Alman köylü ayaklanmaları vb. ler. Avrupa, toprak köleliğinden ücretli köleliğe geçerken kimi zaman uzlaşmalar, kimi zamanda kesin çatışmalar yolunu geçmiştir. Hangi yolu seçerse seçsin bu dönemde burjuvalar toplumun öncüsü, işçiler ve serflerle onların takipçisi olmuştur. Avrupa'da bir burjuva devrimi yoktur ki onda, silahlı işçiler bulunmasın.

Burjuva devrimlerinin koç başı olan işçiler özgürlüğü, eşitliği ve kardeşliği sonuna kadar götürmek yani bunları gerçekten istemek çüretkarlığını gösterdiklerin de çüretkarlıklarının belini çok acı ödemişler. Çünkü kapitalizm burju-

ka kuzeyde Fransız ve İngilizler, güneyde ise İspanyollar tarafından sömürge haline getirilmiştir. XVII. Yüzyılda Amerika'da ikiyüzlü bin Avrupa'lı varken o dönemde yerlilerin (Kızılderililerin) sayısı iki buçuk milyona varıyordu.

Kuzey Amerika'daki İngiliz sömürgeci 1775'te başlayan bağımsızlık savaşı 1783'de bağımsızlığın kazanılmasıyla sonuçlandı. O dönemde Amerika'da federalistler (Merkezi sistemden yana) ve cumhuriyetçiler (merkezi idareye karşı çıkanlar) ayrımı vardı. Birinciler gerici ilericilerde temsil ediliyordu. Bağımsızlığın elde edilmesiyle ülkenin kuzeyinde sanayinin geliştiğini, güneyde ise köleliğin hüküm sürdüğünü tarım işletmelerini görüyoruz. Amerikan toplumu bu ayırımı son vermek için 1861'de İÇ SAVAŞA tutuştu. Savaş kuzeyli

-Kamuhizmetlerinin katanun milkiyetine devri -Fabrika ve atölyelerdeki sağlığı aykırı durumların giderilmesi veya giderilemeyen yerlerin kapatılması -Kooperatif şirketlerinin kurulması İşçilerin bu en tabii hakları için yaptığı grevleri burjuvazi polis ve jandarma kuvvetleriyle kanlı şekilde bastırıyordu. İşçiler her şeyden önce mücadelelerini sürdürmediler. Hatta 1877'de 17 eyaleti kapsayan demiryolu grevini başlattılar. Burjuvazi askerleri ve kendi satılık kuvvetlerini işçilerin üzerine gönderdi. İşçiler Petersburg'da burjuva kuvvetlerini bozguna uğrattılar. Şehri de 7 gün ellerinde tuttular. Diğer işçilerin desteklemesi ne rağmen burjuvazi demiryolu işçilerini yeni Amerika'da işçi hareketleri, kapitalizmin ülkenin gelişmesine devam ettirdi. Kapitalizm azgınca gelişiyor ve geride barınaksız, aç, sefil vekansız

çilere saldırdı; çoğunu öldürüp yaraladı. İşçiler bu olayı protesto etmek için Chicago'da 4 Mayıs günü büyük bir protestomitingi düzenlediler. Mitingde işçiler arasında sızmış bir ajan polisler üzerine bomba attı. Bunun üzerine polis işçilere saldırarak ateş açtı. Burjuvazinin parayla tuttuğu grev kırıcıları polislerle beraber işçilerin üzerine saldırdılar. Bütün gün işçi avı devam etti. İşçi tulumuyla gördükleri herkese saldırdılar. O günkü işçi hareketi -genel literleri Fischer, Engel, Lingg ve Parsons idi Yakalanmaları için başlarına ödül konmuştu. Parsons dışındakiler yakalandılar. Parsons bir müddet kaçtıktan sonra Gidip teslim oldu. İşçi liderlerinin yargılanması bir buçuk yıl sürdü. Bu süreçte işçi sınıfı, liderlerini kurtarmak için dünyanın dört bir yanından eylemlere giriştiyse de onları kurtaramadı.

Amerikan burjuvazisi işçi liderlerinin ÖZÜR DİLEKÇESİ vermek şartıyla hayatlarını bağışlaya çağırıyor. Parsons bu aşağılık teklifi reddetti. O şöyle diyor: "Eğer asılırsam canı olduğumdan değil, sosyalist olduğumdan asılacağım". Gerçekten de Parsons ve arkadaşları 11 Kasım 1887'de sosyalist oldukları, ezilen ve sömürülenlerin davasından vazgeçmedikleri için asıldılar. (Fakat idamdan 7 yıl sonra Amerikan adliyesi "adli hata" yaptığını söyleyerek suçsuz insanları astığını resmen kabul etmiştir)

1 Mayıs 1886'da 8 saatlik iş günü için başlatılan genel grev esas olarak amacına ulaşmıştı. Greve giden işçilerden 50 bini 8 saatlik iş günü hakkını elde etmiş bir çoğu da iş günlerini kısalttırmayı başarmışlardı. Fakat 1 Mayıs 1886'nın önemi bu başarı ile bitmedi. Tüm ülkelerin emekçileri Amerika'da başlatılan bu mücadeleye sahip çıktılar, onun önderlerini saygıyla andılar. 1888 yılında toplanan Amerikan İşçileri Federasyonu 8 saatlik işgünü için bir ayırım yapılmadan bütün ülkede uygulanana kadar, her yıl 1 Mayıs

Japonyada'da sosyalizm mücadelesinin bayrağı yükseliyor. Sosyalistler 1 MAYIS'ı kutluyorlar.

Emeğin sermayeye karşı yürüttüğü mücadele milyonlarca emekçinin kanlarıyla sulanarak, onların canları pahasına gelişmesine devam ediyor. Dünya da tüm kan emicilerin kökü kazınana kadar bu savaş devam edecektir. Hayatı yaratan, ona şekil veren emekçiler toplulukları yöneticileri olmalıdır; kendilerini yönetici sayan, yönetmek için emekçilerin kanlarını oluk oluk akan kapitalistleri al aşağı etmeden bugünkü düzenden her çalışan geleceğinden emin değildir; huzursuz, endişeli ve kızgındır; aç, perişan ve bilgisizdir. Neden?

Bir yanda yaşamamız için ne gerekiyorsa, onları yaratan emekçiler, diğer yanda yaratılan her şey el koyan bir avuç sermayedar. İşte gerçek neden! Tarihin şahit olduğu bütün sınıf mücadeleleri işte bu basit gerçeğe dayanır. Bu acı gerçek değişmeden gerçek mutluluk gerçek özgürlük olamaz. İşçi sınıfı 8 saatlik işgünü için verdiği mücadeleyi bugün kazanmıştır. Hemen hemen her kapitalist ülkede bugün 8 saatlik, hatta daha da altında iş gününe yasal olarak ulaşılmıştır. Fakat sömürü, talan ve katliam bütün hızıyla devam etmektedir. İşçiler maddi hayatlarını biraz olsun düzelteren hakları için mücadeleyi bir an dahi gevşetmemeli, bu mücadelede elde ettikleri tecrübe ve bilgiyi de korumalı ve geliştirmelidirler. Tüm emekçiler bu düzen şartlarında o derece derinliklere itilmişlerdir ki burdan bir anda çıkmaları imkansızdır. Bu, ancak, uzun, çetin ve inatçı mücadele sonunda olacaktır.

Ülkemiz işçi sınıfında bu mücadelede yerini almıştır. Oligarşinin tüm karşı koymalarına rağmen iç düşman gelişmesine devam etmektedir. İç düşmanı hiç bir güç engelleyemez. Çünkü gerçek besleyici, büyütücü ve yönetici odur. Geçtiğimiz günlerde faşist katillerin yarattıkları katliam işçilerin gerçek bir nefretini uyandırdı.

Bugün Uluslararası proletaryaya gerçek gücünü göstermiştir; Paris Komününden bu yana da dünyanın yarısına yakın bir kısmının gerçek yöneticisidir. Bu zafer, uluslararası proletaryanın ve onun düşüncesinin bugünkü çatışmaları yüzünden asla gölgelemeyecektir. Uluslararası proletaryanın temsilcileri olduklarını söyleyenler bugün layık olmadıkları yerlere işgal ediyorlar. Proletaryada olmayan bir solumuzluk ve aptallıkla yanıtlarında ısrar ediyorlar. Kahrolsun Marksizm-Leninizm'i düzeltmek isteyenler! Uluslararası proletaryaya hareketinin bu zaafı yeni devrimleri engelleyememiştir; fakat geciktirmektedir. Uluslararası proletaryaya hareketinde var olan iki sapık akımın zararları sadece kendilerine dokunmuyor; şu veya bu şekilde etkiledikleri devrimci yapımlar ve genç proletaryaya hareketleri var. Uluslararası komünist hareketteki ayrılıklara son!

Bugün dünyada bu ayrılığın yarattığı olumsuzlukta etkilenmeyen hiç bir devrimci hareket yoktur; yine bu ayrımın yarattığı olumsuzlukta yararlanmayan hiç bir emgen sınıf da yoktur. Emperyalizm bu ayrılığı körüklemekte ve devrimleri boğmak için yararlanmaktadır. Ülkemizde Çin-Sovyet şablonculuğunun etkileri esas olarak kendisini partileşme sürecinde göstermektedir. İşçi sınıfı içerisindeki her türlü burjuva düşüncelere ve hareketin tasviyesine için yürüttüğümüz mücadeleye, Sovyet (özellikle) ve Çin yöneticilerinin çık destekleri yüzünden zorlaşmaktadır. Oligarşinin de bu ayrılığın kendisine sağladığı faydalardan ağız sulanmaktadır. Proleter sosyalistleri midir sadece bu ayrılıktan etkilenenler? Hayır. Geniş emekçi kitleler bu etkilenmede başta geliyor. 1 Mayıs 1977'de Taksim alanındaki feci durum bu etkiyi en güzel şekilde açıklıyor: "Komünistler kudurdu", "Maocu vatan hainleri Taksim'i kana boyadı", "Kızilllar

bilediği, devletin, burjuva partilerin ve liderlerin gerçek kimliğinin açıklandığı günler olmalıdır; 1 Mayıs'lar Uluslararası dayanışmanın ve ortak mücadelenin vurgulandığı, anlatıldığı ve uygulandığı günler olmalıdır; 1 Mayıs'lar ekonomik-demokratik ve siyasi sorunlarımızın çözümünde bir araç, ortak bir eylem günü olmalıdır (Anti-faşist, anti-emperyalist, anti-sovenist bir gösteri olmalıdır) 1 Mayıs'lar sosyalist hareketin her türlü sorunlarının çözümünde bir araç bir boykot, gösteri, genel grev, iş yavaşlatma vb. olmalıdır; 1 Mayıs'lar uluslararası oportünizmin ve onun uzantılarının işçi sınıfı içerisinde temizlenmeleri için caydırıcı bir eylem olmalıdır. Yaşasın 1 Mayıs!

VE TÜRKİYE

ÜLKEMİZDE ilk 1 Mayıs'ın kutlandığı yıllar, 1906'lara kadar uzanır. Osmanlı Devleti döneminde özellikle Balkanlarda 1 Mayıs'ların canlı bir biçimde kutlandığını biliyoruz. Hele, 1911'de Selanik'teki 1 Mayıs gösterisi anılmaya değer; oldukça kalabalık ve görkemli geçmiştir. İstanbul'da 1 Mayıs'ın ilk kutlanışını 1912 yılı olarak tesbit edebiliyoruz. II. Meşrutiyetin 1908'de ilanıyla Osmanlı Devletinde biçimsel de olsa özgürlükler görülmeye başlandı. Fakat esas olarak Avrupa ile içli dışlı olan Balkan ülkelerinin

da işçi sınıfı hareketi baskılardan kurtulamamıştı; 1924 1 Mayıs gösterileri baskı ve zulümlerle engellenmiştir. 1925'de de Türkiye İşçi ve Çiftçi Partisi sırf 1 Mayıs ile ilgili bildiri dağıttığı için kapatılmış ve yöneticileri ağır cezalar çarptırılmıştır. 1925'lerde Doğu'da Kürt isyanları bahane edilerek sıkıyönetim (Takrirî Şûkûn) ilan edilmiş ve esas olarak da sıkıyönetim işçilere uygulanmıştır.

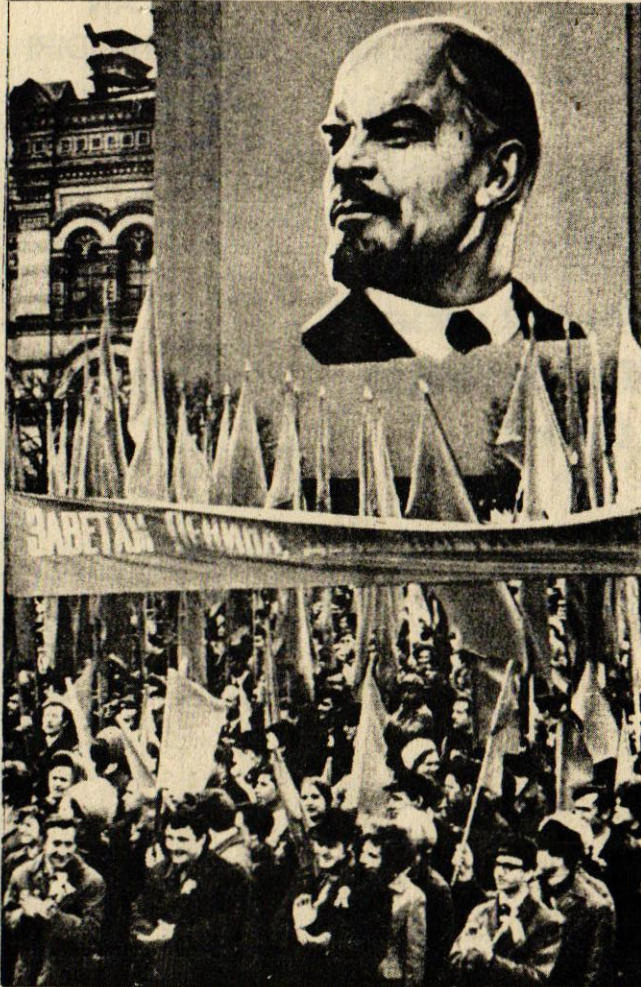
1927 ve 1928'de işçilerin 1 Mayıs kutlama gösterileri kısmında olsa gerçekleşmiş fakat, polis geniş bir tevkifata ve zulüm hareketine girişerek Atatürk iktidarının gerçek yüzünü bir kere daha açığa vurmuştur. Ülkemizde 1976 yılına kadar 1 Mayıs yasal veya yasal olmayan biçimlerle hiçbir yerde kutlanamamış ve bu yönde gösterilen çabalarda ciddi kalmıştır. Bugün işçi sınıfının devrimci geleneğinden ve onun 57 yıllık savaşkan kolu "parti"den bahsedilenler tansın! Ülkemiz sınıf mücadelesi tarihini olduğu gibi aktarmayanlar tek kelimeyle HAIN'dir.

1976 ve 1977'de kutlanan 1 Mayıs DISK'in öncülüğünde gerçekleşmiştir. 1977 1 Mayıs katliamı dikkatleri bu olaya çektiyse de esas olarak 1976 ve 1977 1 Mayıs gösterilerinin birbirinden farkı yoktur. Böyle gittiği müddetçe de hiç bir farklılığı olmayacaktır. Çünkü 1976 ve 1977

açık delilidir. Şunu herkes bilmelidir ki, işçi sınıfının susmuşluğu gerçek anlamda sosyalizmle giderilecektir. 1976 ve 1977 1 Mayıs gösterileri ülkemizde şu iki gerçeği gözler önüne sermiştir: birincisi; ülkemizde henüz devrimci insiyatif, ve bilinç emekçi kitleleri kavramamıştır. İkincisi; işçi sınıfı hareketi reformizm ve revizyonizmin yoğun etkisi altındadır.

Devrimci siyasetle tüm oportünist siyasetler arasındaki temel farklılık iki alanda kendini gösterir. Bunlar 1-Ajitasyon-propaganda, 2-Örgütlenme-mücadele'dir. Siyasetimizin gerçek rengi yukarıda sayılan iki alanda kendini hemen belli eder. Eğer amacımız işçi-köylü kitleleri ile devrimi yapmak, sosyalizm kurmak ise; tüm örgütlenme ve mücadele çalışmalarımızda (örneğin 1 Mayıs hazırlıkları ve gösterilerinde) devletin niteliğini açıklamalı, oligarşiye karşı kını körüklemeli ve tüm burjuva partilerin ve liderlerin gerçek kimliğini gözler önüne sermeliyiz. Gerçek kurtuluşun bir takım ücret artışları ve reformlarla olamayacağını açık bir biçimde belirtmeliyiz. Yine aynı şekilde "Haklar" ve reformlar için verilen mücadelede de pişmeden yoğunlaşmadan kurtuluşun imkansızlığını açıklamalıyız. Yani ajitasyon ve propagandamızı bu yönde geliştirmeliyiz.

DEVAMI: Sayfa:5 St:8

Sovyetler Birliğinde yapılan bir 1 Mayıs gösterisi

1977 1 MAYISTA Proletarya sosyalistleri 1 Mayıs alanına gitmek üzere Saraçhane'de toplandı. Fotoğrafta Saraçhane'de toplananlar görülüyor.

"KORE HALKI ÇAĞLARDAN BERİ HOMOJEN BİR ULUS OLUSTURMAKTADIR. HALKININ 5000 SENE LİK ORTAK BİR TARİHİ, ORTAK BİR VATANI, ORTAK BİR DİLİ, ORTAK BİR KÜLTÜRÜ VE GELENEKLERİ VARDIR" DENİLMekte VE HALKIN SİMDİKİ GİBİ BÖLÜNMEYE ÇALIŞILMASININ YAPAY VE HAYAL MAHSULÜ BİR ÇABA OLDUĞU AÇIKLANIYOR.

"ÇAĞIMIZ ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELELERİ, BÜYÜK KÜÇÜK DÜNYA ULUSLARININ BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK İÇİN MÜCADELE ETTİĞİ BİR ÇAĞDIR" Hiç kimse bu gerçeği deyiştirmez ve tarihin akişini geri çeviremez"

Kore'de ABD ve Japon Emperyalistlerinin Yeni Oyunları

Birleşmiş Milletlerde Güney ve Kuzey Kore'nin "Karşılıklı tanımama" sahtekarca bir öneridir...

1 Ocak günü Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti (Kuzey) hükümeti halka uzun bir bildiri yayınladı. ABD ve Japon emperyalistlerinin bölücü faaliyetlerini hızlandırarak Güney ve Kuzey Kore'lerin ayrılığını ebedileştirmeye çalıştığını açıkladı.

II. Dünya savaşı arkasından Kore'de patlayan bağımsızlık savaşı, ABD ve içinde Türkiye'nin de bulunduğu bir grup "müttefik" tarafından bastırılmaya çalışıldı. O günlerde ülkemizdeki kim sınıfların temsilcilerinin Türkiye halklarının evlatlarını kardeş Kore halkının evlatlarını boğazlamaya nasıl gönderdiği

hala aklımızdan çıkmadı.

Kore savaşının sonunda ABD ve "müttefikleri" yenildiler ve ülkenin Kuzeyinde Demokratik Halk Cumhuriyeti Güneyde ise ABD kuklası bir diktatörlük kuruldu.

O günlerden beri ABD Güney Kore'yi tanımadı ve BM'lerde de tanınmaması için çalıştı.

Şimdi, Dünya halklarının bağımsızlık savaşları başarı ile sonuçlandı. ABD emperyalizminin pazarları daralıyor. Buna karşılık emperyalistler "hiç olmazsa var olanı korumak için" yeni yeni taktikler denemekte anti-komünist birlikler oluşturmakta çalışmaktadırlar.

Sahra'da Ateşkes

Sahra'nın bağımsızlığı için savaşan FROLINAT gerillaları Libya'nın da askeri yardımlarının bir sonucu olarak Çad topraklarının Sahra'da kalan kısmının üçte ikisini kontrol altına almayı başarmışlardır.

Yıllardır FROLINAT gerillaları karşısında sürekli olarak gerileyen Çad hükümeti en sonunda Libya'nın arabuluculuğunu kabul etmiştir. Libya'nın çöl kasabası Shaba kentinde bir toplantı yapıldı. 24 Ocak'ta yapılan toplantıya Çad Başkanı Felix Malloum, Niğre Devlet Başkanı Seyni Kantouch ve Soudan Başbakanı Abul-Kassım Muhammed İbrahim katılmışlardır. Toplantının sonunda bir ateşkes imzalanmıştır. Daha sonra Çad hükümeti FROLINAT gerillaları ile görüşerek bir anlaşma yapmaya çalışmaktadır.

● İSPANYA'DA 24 Bin MADEN İŞÇİSİ GREV'DE

İspanya'nın Kuzey bölgesindeki Asturias da bulunan Hunosa kömür madenlerinde çalışan 24 bin işçi asgari ücretlerin iki katına çıkarılması isteğiyle greve başladılar.

Sendikaların bir sözcüsü şirketle yapılan görüşmelerde ilgili bilgilerin

1972 yılında Güney ve Kuzey Korelerin ortak bir bildiri yayınlamalarından faydalanarak, bu bölünmeyi sürekli kılmaya yönelik yeni bir taktik ABD ve Japon emperyalistleri tarafından uygulanmaya konmuştur. Bu yeni taktik esas olarak "detant" ve "uluslararası birliği" tezlerine dayanmaktadır. ABD, eğer sosyalist ülkeler "Güney Kore'yi bir devlet olarak kabul eder ve ilişki kurmaya hazır olduklarını açıklarlarsa ABD'nin de Kuzey Kore'yi bir devlet olarak tanıyacaktır" diyerek "karşılıklı tanıma" tezini formüle etmiştir. Bu tez Japon emperyalistleri tarafından da alabildiğince desteklenmektedir.

Kuzey Kore, Güneydeki rejimin yasal olmadığını ve BM Milletlerde Kore halkını sadece Kuzey Kore'nin temsil edebileceğini açıklamıştır.

Washington'un uygulaması önerdiği bu güçler dengesi teorisi aslında ABD'nin Güney Kore Seul diktatörlerine yaptığı

Gine Bissau: Eğitim sorunu ve bir konferans

Eski Portekiz sömürgeci, ortak eğitim ve öğretim sorunlarını tartışmak ve çözümler aramak için Gine'de bir konferans düzenlenmiştir.

15-20 Şubat günleri arasında toplanan konferansa, Angola, Mozambik, Gine-Bissau, Cap-Vert, Sao Tome-Principe, ve Doğu Timor uzmanları katılmışlardır.

Toplantıda esas olarak 4 konu üzerinde tartışılmıştır.

- 1-Eğitim ve bilinçlenme,
- 2-Eğitim ve kültürel özdeşlik
- 3-Eğitim ve ekonomik gelişme
- 4-Eğitim ve sosyal eşitsizlikler.

Bu konferans Portekiz sömürgeciliğine karşı zafer kazanmış ülkelerin halkları arasında ilişkileri geliştirme, ve bağları güçlendirme açısından çok önemli bir adımdır.

Konferans geçmişte

yaşanmış pratiklerin aktarılmasını ve bunların ortak ve farklı yanlarının tartışılmasını sağlamıştır.

Konferansta açıklanan ortak deklarasyonda şöyle deniyor: "Ortak bir geçmişimiz vardı; fakat bu günümüzde de bir sürü ortak noktalarımız var"

Bu anlamda konferansın, çözümlenmesi ve önerileri "yeni insanın" yaratılmasında radikal değişikliklerin yapılmasına büyük katkıları da bulunacaktır, örneğin konferansta yapılan deklarasyonun bir başka yerinde şöyle diyor: "Okul toplumdan asla ayrılamaz çünkü ne sadece profesörler nede sadece kitaplar halklarımızın öğretebilecekleri'nin hepsini öğretebilir"

Konferansın olumlu sonuçlar vermesi üzerine aynı konularda tartışmayı sürdürmek üzere 1980 yılında Angola'nın daveti üzerine Luanda'da 2. sını toplantıya karar verilmiştir.

dünyada
DURUM

ORTADOĞU'DA İŞSİZLİK

Yarı-sömürge ülkelerin dışa bağımlılığı, çarpık gelişmiş ekonomilerinin faturası bu ülkelerin halklarına ödetilmektedir.

MISIR, Türkiye, İran, Suriye, Irak gibi ülkelerin ekonomileri gün geçtikçe daha çok işsizlikle karşı karşıya kalmakta fakat bu soruna bir çözüm bulamamaktadır.

Feodal ekonomilerden emperyalizme bağımlı bir şekilde gelişerek bu günkü durumlarına gelen bu ülkeler; düzensiz şehirlik, düşük hayat standardı, kapitalist ekonomilerde rastlanan miktarlardan çok daha fazla işsizlik, çarpık sanayileşme, kırdaki plansız makineleşme ve kronik verimsizlik oranısız adaletsiz bir gelir dağılımı ve bütün bunlara ilaveten kırdaki feodal taassup, kara kuvvet ve şehirde kültürel yozlaşma ve ahlak çöküntüsü içinde ne yaptığı bilmez bir şekilde, zayıf verimsiz göçüsle rindeki sütlerin son damlalarında emperyalizm tarafından işbirlikleri ve aracılıları vasıtasıyla sömürülmesine, insani değerlerinin ayaklar altına alınmasına seyirci kalmaktadır.

Çarpık ekonominin bir sürü sosyal sonucundan bir tanesi ve en önemlilerinden biri de İŞSİZLİK SORUNUDUR.

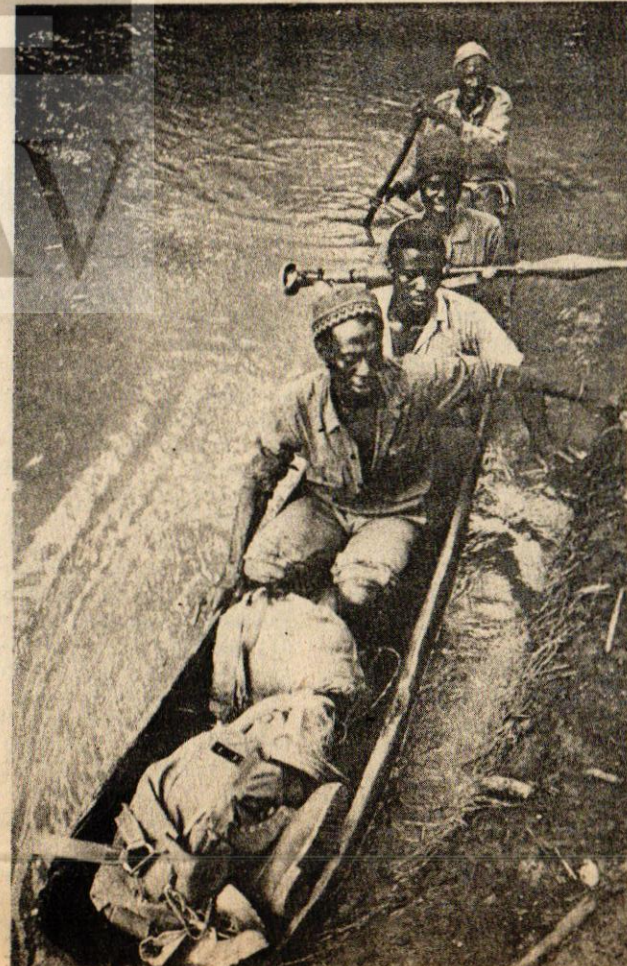
ILO (Uluslararası Çalışma Örgütü)'nün 1976 yılındaki konferansında açıklanan rakamlara göre; dünya da 300 milyon işsiz vardır. Bu rakam bir kuşak geçtikten sonra 700 milyona çıkacaktır. Orta-Doğu ülkelerinde yapılan araştırmalara göre bu rakamlara en büyük katkıların burardan geldiği anlaşılmaktadır.

Orta-Doğu, ülkelerinin şu veya bu oranlarda kapitalistleşmiş olmalarına rağmen esas olarak nüfusun çoğunun kırsal alanda yaşadığı bir bölgedir.

Kırsal nüfusun %50 sinin hemen hemen hiç toprağı yoktur veya kendini geçindiremeyecek kadar az toprağı vardır. Bu yüzden bu nüfusun büyük bir kısmı ya kırdaki işgücünü satmaya çalışmakta (kırdaki kapitalizmin yeni yeni gelişmeye başlaması bu imkanı oldukça kısıtlamaktadır) yada şehre göçmektedir. Bir kısmı da toprak kiralararak yarı-serflik ilişkileri içinde varlığını sürdürmeye çalışmaktadır. Kırdaki sen-dikalaşmanın hemen hemen hiç olmaması ücretleri son derecede düşürmekte, işçi toplayan dayıbaşı tabir edilen (bu çeşitli dillerde farklıdır, bizde genellikle böyle tabir edilir) insanların adeta feodal angarya sömürüsüne yaklaşık bir sistem uygulayarak insanların emeklerine elkoymalarına (yok pahasına) imkan vermektedir.

Şehir göç eden insanların durumları ise daha parlak değildir. Sanayi'de işletme sayısının nisbeten yavaş artmasına rağmen, emeğin üretkenliğinin arttırılması eğilimi hakim olduğu için emperyalizme bağımlılık nedeni ile teknoloji ihracındaki kolaylıklardan dolayı, makinalaşmanın ve otomasyonun artmasının sonucu işçiler sokağa atılmakta, vasıflı işçiler iş bulmakta güçlük çekmekte ve genel olarak işçilerin pazarlık gücü azalmaktadır.

Devlet memurlarının sayısının gittikçe artması, ordu'da kasıtlı olarak er sayısının kabarı tutulması da bu işsizlik sorununa bir çözüm bulamamaktadır. Üstelik asalak devlet aygıtının bürokrasisinin ve askeri aygıtının kala balıklaşarak gittikçe daha masraflı bir hale gelmesine sebep olmaktadır. Bu masraflar vergiler vasıtasıyla emekçi kitlelerin üzerine yük

MEHABAT KÜRT CUMHURİYETİ

(GEÇEN HAFTADAN DEVAM)

22 Ocak 1946 günü Mahabad'ın Çuvarçıra meydanında toplanan büyük bir kitle önünde, Mahabad Özerk Cumhuriyeti'nin kuruluşu ilan edildi.

"Kadı Muhammed, Kürtlerin artık uyularından uyandıklarını ve Kürt halkının güçlü dostları bulunduğunu söyleyerek, Mahabad Kürt Cumhuriyeti'ni şu sözlerle ilan etti:

'Şu anda Özerk Kürt Cumhuriyeti kurulmuştur' Kadı Muhammed'in bu sözleri meydanı doldurmuş olanların büyük sevgi gösterileriyle karşılandı. Kadı Muhammed ayrıca Cumhuriyetin ilanı konusunda karar vermiş olan Kürdistan De-

8 mil yetmiş iki saatte bir maden işçilerine ile teceğini söylemiştir

15 dakikadan fazla sürmeyen konuşmasında Ka di Muhammed,Sovyetler Birliği'ne de Kürtlere sağladığı maddi ve manevi destekten dolayı teşekkür etti. Ayrıca bağımsızlığını gerçek leştirmiş olan 'Kardeş Azerbeycanlılar 'ı da kutladı.Ve Azerilerle Kürtlerin birbirlerini destekleyeceklerinisöyledi. " (W.Aegleton)

Şubat ayında bakanlar kurulu oluşturuldu ve liste Kürdistan gazetesinde yayınlandı.Ka di Muhammed,özerk yönetimin cumhurbaşkanlığına getirildi.Daha sonraları bir radyo istasyonu kuruldu.Bu arada Sovyetler Birliği'nden iki parti halinde tüfek,makinalı tüfek ve tabanlardan oluşan silahlar geldi.

Bakanlar kurulunun kurulmasından sonra, Barzani Aşiretine bağlı olanların ve Cumhuriyeti savunmaya hazır diğer aşiret güçlerinin dışında,düzenli bir Kürt ordusunun kurulması için gerekli girişimlere başlandı."İlk adım olarak tayin edilen 70 subay,Kürt ordusunun çekirdeğini teşkil ediyordu.Bu subayların hemen hepsi İran ordusunda fiili görev yapıyordu.Bu subaylara yardımcı olarak da bazı assubayların komuta edecekleri 1200 kişilik bir askeri birlikde aynı sıralarda kuruldu (W.Aegleton.age.s.184)

23 Nisan 1946 tarihinde Azerbaycan Halk Cumhuriyeti ve Mahabad Kürt Cumhuriyeti arasında,Kürt-Azeri dostluk ve işbirliği antlaşması imzalandı.Antlaşmaya göre,her iki taraf, ekonomik,askeri vb.Konularda birbirlerine yardımcı olacaklar ve İran hükümeti ile yapılacak görüşmelerde iktidar biribirlerine danışacaklardı.

Sakız'daki İran askeri birliği takviyeye gelen yeni güçlerle, Mahabat Cumhuriyeti'ne saldırılarla,Barzanilerle yapılan çatışmada,İran birlikleri yenildi. Ölü ve yaralıların dışında bir kısım askerle Kürtlere esir düştü. Zafer küçüktü ama, Mahabad'ta yankısı geniş oldu.

Bu arada, ABD ve İngiltere,İran hakim sınıflarıyla birlikte,Sovyet askerlerinin İran 'dan çıkması için yoğun bir kampanya sürdürüyorlardı.Sovyetlerin İran'da kalmasının amacını, İran petrollerini ele geçirmek olarak belirtiyorlardı.

9 Mayıs 1946'ya kadar bütün Sovyet Birlikleri İran'ı terk etti.Azerbaycan Cumhuriyeti ile İran Hükümeti arasında görüşmeler başladı.Yapılan bu anlaşmayla, Azerbaycanın özerkliği kabul edildi,Kürt Cumhuriyeti ile İran Hükümeti arasında ise bazı çarpışmalar oldu.Daha sonra da, ateşkes ilan edildi,Kadı Muhammed Tahran'a giderek,İran yetkilileriyle Kürtlerin özerkliği sorununu görüştü.

İran'da etkili bir mücadele ve örgütlenmeyi sürdüren Parti,Tudeh'ti.Azerbaycan'daki gücü dışında,İran emekçi kesimleriyle çok yakın bağları vardı.Sovyetlerin çekilmesinden bir müddet sonra bu partiye mensup üç kişi,İran hükümetine bakan olarak atanmıştı.Tudeh'in gücü Azerbaycan ve Mahabad'daki durum karşısında belirlili ölçülerde taviz veren,İran hakim sınıfları,saldırıya geçmek için zaman kazanmaya çalışıyorlardı.

Önceleri bazı Tudeh üyelerinin tutuklanmasıyla başlayan olaylar, hızla gelişti. Özellikle İngiliz Emperyalizminin desteğiyle kısa sürede kontrol sağlayan İran gericiliği,3 bakanı hükümetten attı,ilerici örgütler kapatıldı.Tudeh ve diğer yurtsever güçler,İran gericilerinin güçlü saldırıları karşısında dağılmak zorunda kaldılar.

İngiliz emperyalizminin sıkı bir ilişki içinde olduğu güneydeki Kaskavi ve Bahtiyari aşiretleri Azerbeycan ve Kürdistan'a karşı ayaklandılar.İran birlikleri, Azerbeycan Cumhuriyetinin de fazla bir direnmeyle karşılaşmadan,buradaki

(Devam Edecek)

her 7/2 saatte bir maden işçilerine ile teceğini söylemiştir

İRAN'LI ÖĞRENCİLERİN AÇLIK GREVİ

İran öğrenci Konfederasyonu (CISNU)yayınladığı bir bildiriye İranlı öğrencilerin açlık grevinin nedenlerini açıkladı Carter'in "insan hakları" kampanyasını teşhir etmek,siyasal tutukluların saliverilmediklerini dünya kamuoyuna kanıtlamak ve tutuklu bu lunanlara açık hava,ki tap,ziyaretçi gibi hakların sağlanması ile askeri mahkemelerin verdiği kararların iptali gibi talepleri içeren açlık grevinin devrimci bir kararlılıkla sürdürüldüğü bildiriye belirtmiştir.

CISNU açıklamasında Ekim 1977'de Tahran 'da başlayan olayların bütün ülkeyi sardığını, Tebriz ayaklanmasının patlak verdiğini,son 24 saatlik grev ve açlık greviyle muhalefet hareketinin daha da güçlendiğini belirtmektedir.

İNANIR SA RUZESİ İLE UĞUŞ RÜLÜNCE Fransa doğrudan taraf haline geldi ve açıktan açığa personel yardımına başladı.Aslında Fransa'nınLibya ile arasının bozulmaması için daha dikkatli hareket etmesi gerektiği konusunda fransız yetkilileri hem fikirler,bilindiği gibi Libya Fransa'nın önemli bir silah müş terisidir ayrıca Fransa Libya'dan petrol almak zorundadır,bu yüzden Fransa'nın bu konuda yapacakları Libya'nın tavrı ile az veya çok sınırlıdır.Fakat ABD ile ilişkileri oldukça sıkı olan Sudan,Mısır ve Suudi Arabistan rejimleri Çad ile aralarında idolojik (dini) farklılıklar olmasına rağmen Çad hükümetinin desteklenmesini istemektedirler.Özellikle Son zamanlarda ABD'ni ORTA-DOĞU' daki çıkarlarını savunmayı üstlenmiş olan Mısır Devlet başkanı FROLİNAT'ın başarılı olmamasını istemektedir,FROLİNAT'ın başarılı olması halinde Çad'da kurulacaknisbeten

DEVAMI: Say:5 St:2

8 mil yetmiş iki saatte bir maden işçilerine ile teceğini söylemiştir

Bütün bu manevralar Kore halkının tümü tarafından nefretle reddedilmektedir. Kuzey Kore Demokratik Halk Cumhuriyetinin yayınladığı bildiride:

"Kore halkı çağlardan beri homejen bir ulus oluşturmaktadır. Halkının 5000 senelik ortak bir tarihi,ortak bir vatani, ortak bir kültürü ve gelenekleri vardır" denilmekte ve halkın şimdiki gibi bölünmeye çalışılmasının yapay ve hayal mahsulu bir çaba olduğu açıklanıyor

"Çağımız ulusal kurtuluş mücadeleleri,büyük küçüklü dünya uluslarının bağımsızlık ve özgürlük için mücadele ettiği bir çağıdır" Hiç kimse bu gerçeği değiştiremez ve tarihin akışını geri çeviremez.

SULAR ASLA TERSİNE AKMAZ

Tepesine dikilen iki polis Mehmet'i düşündünce ayırdı.İfade vermesi için karakola kadar gitmesi gerekiyordu. Mehmet "Gitmem." dedi.Polisler direndiler.Boşuna...Mehmet'in ağzından "Gitmem"den başka söz çıkmıyordu.Polisler de ters davranıyorlardı.

1.POLİS- Ne demek gitmem ulan! Yürü! MEHMET-Ali N'oldu,onu öğrenmeden bir yere gitmem ben. Anladınız mı!

2.POLİS- Onun ne olduğunu sonra da öğrensen olur; Şimdi bizi fazla uğraştırma,se-

nin için iyi olmaz,anlarsın ya...

MEHMET-N'aparsınız be,beni tehdit mi ediyorsunuz?

1.POLİS-Yürü dedik sana! Hele bir gidelim de tehdit mi ediyoruz,n'apıyoruz,anlarsın.

İki polis birden Mehmet'in üstüne çullanıp kollarından yakaladılar.Mehmet bir silkinişte ellerinden kurtulup geriye sıçradı.0 sırada,onları getiren özel arabanın sahibi yanlarına gelmişti.Polisleri önledi.

ADAM-Durun bir dakika! Hemen götürmeniz şart mı?

2.POLİS-Siz karışmayın! Götürecek elbet.

ADAM-Hiç değil ifadesini sonra da alsanız olur.

1.POLİS-Bize işimizi mi öğretiyor sunuz! Götüreceğiz,işte o kadar.Yoksa sizde bu anarşisten yana mısınız? Fazla konuşmayın sizi de götürürüz.

ADAM-O biraz zor işte.

1.POLİS-Ne demek ulan. Yürü sende karakola! Vazife başında memura hakaret etmek ne demekmiş görürsün....

ADAM-Hiç tavsiye etmem canım.

2.POLİS-Ne diyorsun sen be! Çok öttün ama;Haydi bakalım,ikiniz de yürüyün!

ADAM-Doğru konuşun.Ben avukatım.Hem de Baro yönetim kurulu üyesiyim.Yasalarıda sizden çok iyi bilirim,anlaşıl-

dımı.Ne beni ne de bu çocuğu karakolu götürme yetkiniz yok sizin.İfade desini alacaksınız,hasta nede komser yok mu?

1.POLİS-Var ama,karakola,emniyete gitmesi gerekiyor.

AVUKAT-Hemen şimdi gitmesi gerekmiyor,ama değil mi? Kimliğini sordunuz mu? Kimlik tesbiti yaptınız mı? İlk ifadesini aldınız mı?

2.POLİS-Hayır ama...

AVUKAT-Aması ne? Onları yapın önce,burdaki işlemleri tamamlayın ondan sonra zamanı gelince gereken yerlere gider.

Çocuk hiç gelmem demiyor ki...Arkadaşını merak etmez mi insan...

1.POLİS-Beyim, komserim öyle dedi.

AVUKAT-Yürüyün öyleyse hastane komserine gidelim.

Hep birlikte hastaneye yöndüler.Mehmet biraz sakinleşmiş,biraz ra-

ÇIKTI

TEK İSTEKLERDE PUL GÖNDERİNİZ

FIAT: 20 TL

İSTEME ADRESİ :
Posta Kutusu:308
Kızılay ANK.

KURTULUŞ SOSYALİST DERGİ YAYINLARI

lenmekte ve yaşıntılarını daha bir çekilmez hale getirmektedir.

1973 petrol krizinden sonra bu ülkelerdeki işsiz sayısı dahada artmıştır.-Bu ülkeler o senelere kadar ileri kapitalist ülkelere ucuz işgücü ihraç ederken 1973'den itibaren bu ülkelerdeki işsiz sayısında artmaya başlayınca bu kapıda kapanmıştır.-Petrol ihraç eden Orta-Doğu ülkelerine gelince,petrol fiyatlarındaki artış bu ülkelerdeki iş hacminde bir gelişme oluşturmuşsa da uzun vadede petrolün kaynağı ile bu imkan doğal olarak kısıtlıdır.

Aslına bakılırsa Orta-Doğu ülkelerinde işsiz sayısı tahmin edilenin %50 kadar üstünde olması gerekir,çünkü feodal üst yapı kurumlarının etkisi ile kadınlar ev ekonomisi ve toprak dışında çalıştırılmamakta böylece onların katılması ile işsizlik oranı daha yüksek görünecekken esas rakkam gizli kalmaktadır.

Bu ülkelerin "iktisatçıları" ve "Politikacıları" durmadan çeşitli yöntemlerle çözüm aramakta,fakat ne hikmetse bir türlü başarılı olamamaktadırlar.Bu denizde yüzerken yağan yağmurdan korunmak için ıslanmamak amacıyla şemsiye açmaya benemektedir,sonra da niye ısladıklarına şaşır dururlar!!

Emperyalizme bağımlı yarı-sömürge ülkelerin emekçi sınıfları kendi kaderlerini ellerine almadıkça,yani emperyalizmin boyunduruğundan kurtulmadıkça ve üretim araçlarının tüm toplumun malı haline gelmesini sağlamadıkça ve hepsinden önemlisi bu asalak devlet aygıtlarını parçalayarak kendi halk demokrasilerini kurmadıkça,diğer bütün politik-ekonomik sorunlar gibi işsizlik sorununda bir çözüm bulmak mümkün değildir.

kızmış faşist oldukları için böyle davrandılar s a n m ı ş t ı . Daha sonra da küçük burjuvalar ne olacak, diye düşünmüştü.Ama şimdi konuştukça yanıldığını anlıyordu.Evet bu karıkoca küçük burjuva olmasına küçük burjuvaydılar ama,devrimciydiler aynı zamanda.Olayı bilmedikleri için karışmak istememişlerdi anlaşılın.Mehmet'ten belki de korktuklar diye düşündü. Öyle ya anlattığına göre ilerici gazetelerde,dergilerde yazılan yazarın devrimcilerin savunmalarını alan bir avukatı bu Metin Bey (Mehmet, söz arasında adının Metin olduğunu da öğrenmişti).0 zaman faşistler fırsatını bulurlarsa Metin Bey'e de saldırabi-

lirlerdi.Bu yüzden ihtiyatlı davranması ayıplanamazdı adamcağızın.

Hızlı gelişen olaylar ve başka sınıftan da olsa devrimci insanlarla karşılaşmak Mehmet'i biraz oyalamıştı. Gene de Ali' aklından çıkmıyor, yerinde duramıyordu.

MEHMET-Ben bir Ali' ye baksam... DEVAMI: Saufa:5 St:8

hatlamıştı.Avukatın güzel konuşması ona bir soluk almıştı sanki.Hastane komserliğine girdiler.Bütün işleri avukat yürüttü.Mehmet onların gibi anlattı. Kimi yerlerde avukat söze karışıp onun ne demek istediğini açıklamak ister gibi davranarak ifadesini düzeltiyordu.0 zaman komser Erol'un ifadesini de alacağını diye tutturdu.Polislerden birini Erol'u aramaya gönderdi.Avukat Mehmet'i alıp tek rar bahçeye çıkardı,Avukatın karısı Lale merakla onları bekliyordu.Durumu ona da özetlediler. Mehmet Bu karı kocaya birden ısınmıştı. İyi insanlardı bunlar. Oysa ilk başta,arabalarına almak istemediler diye çok

KADINLARIN KURTULUŞU İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞUNA BAĞLIDIR.

Eşit işe eşit ücret

EVİNDEKİ kölelikten kurtulan ve bir fabrika-
kada,işyerinde çalışmaya başlayan kadın emekçinin çalışmaya başlaması ile birlikte karışısına sayısız yeni sorunlar çıkmaktadır. Esas olarak kadın olmasından gelen bu sorunların en başında kadınların erkeklerle aynı işi yapmalarına karşın eşit ücret almamaları gelmektedir. Yani "eşit işe,eşit ücret" bugün kadın emekçilerin önlerindeki önemli taleptir.

Erkek işçilerle birlikte işe başlayan kadın işçilere çok zaman erkek işçilerle aynı işler yaptırılır. Yaşlı analar, gençce kızıllar bu zor ve ağır işleri yapmalarına rağmen erkek işçilerden daha az ücret alırlar.Kadın işçilerin ücretleri çok zaman asgari ücretin dahi altındadır.

Kadınların eşit işe,eşit ücret alamamalarının nedeni kapitalistlere göre kadının bir süre sonra çalışmaktan vazgeçmesidir.Ayrıca kapitalistlere göre çalışan kadınların eşleri de çalışmaktadır,bu nedenle kadının eve götürdüğü para aile için, kapitaliste göre,bir lükstür.Öyleyse kadın işçi daha az para alsada olur!

Kadın işçiler gerçekten fabrikada uzun süre çalışamazlar.Yaptıkları işin ağırlığı,fabrikadaki işin yanısıra ev işleri çok zaman kadın işçinin bitip,tükenmesini sağlar.Bu şartlar altında daha fazla çalışamaz.Bu durum yani kadının çalışmaya bırakması kimin kabahatidir.Şüphesiz kapitalist düzen kadın işçiyi çalışamaz duruma sokmaktadır.Kadın işçinin bir süre sonra çalışmaya bırakmasının nedeni: onları fabrikada günde 8-10 saat,hatta daha çok tüm sağlık koşullarına aykırı bir biçimde en zor işlerde çalıştıran kapitalist düzendir.

Doğum,kadın işçilerin çalışmaya bırakmalarının bir başka önemli nedenidir.Çocuk bekleyen bir kadın aynı ağır çalışma şartlarında çalışmaya devam edemez.Hele doğuma yaklaştığı günlerde kadın işçinin çalışması daha da zordur.Oysa yasalar kadın işçiye doğumdan önce 6 hafta doğumdan sonra 6 hafta olmak üzere 12 hafta izin verir.Bu süre yetersizdir.Doğum yapan bir kadının 6 hafta sonra tekrar ağır çalışma şartlarına dönmesi zordur.Kaldı ki kadın işçilerin çok büyük çoğunluğu sigortasız olarak çalıştırılırlar.Bu nedenle işçi kadınların çok büyük bir kısmı yasaların tanıdığı 12 haftalık izinden dahi yararlanamazlar.

Çalışan kadının sorunu sadece doğum sırasındaki izin de değildir.Doğan çocuğun bakımını genellikle kadın emekçinin çalışmaya bırakmasına yol açar.Yasalar büyük işyerlerinde çocuklar için kreş açılması gerektiğini söyler.Ama,hemen hemen hiç bir işyerinde kreş yoktur.Küçük işyerlerinde çalışan kadınlar için ise yasalarda da hiç bir madde yoktur.Böylelikle çocuk doğuran kadın işçi,eğer evde çocuğuna bakacak biri yoksa,zorunlu olarak çalışmaya bırakılmaktadır.

Görüldüğü gibi,kadın işçilerin eşit işe,eşit ücret almamalarının nedeni olarak kapitalistlerin "kadınlar kısa zamanda işi bırakırlar" iddiası aslında kapitalistlerin kendi düzenlerinin bir ürünüdür.Onlar bizi hem fazla çalıştıranlardır,ağır işlerde çalıştıranlardır doğum sırasında ve doğum sonrasında yeterli

VLADİMİR İLYİÇ LENİN 108 YAŞINDA

"PROLETARYA İÇİNDE BÖYÜK VE KAHRAMANCA OLAN HERŞEY...KORKU TANIMAYAN BİR AKIL,ÇELİK GİBİ,BOKOLMEZ,İNATÇI BİR İRADE,İZGİ VE KÖLELİĞE DUYULAN ACIMASIZ NEFRET,DAĞLARI YERİNDEN OYNATACAK DEVRİMÇİ COŞKU,YİĞİNLARIN YARATICI GÜCÜNE DUYULAN SINIRSIZ İNANÇ, SON DERECE BÖYÜK ÖRGÜTÇÜ BİR DEHA; TOM BUNLAR EN PARLAK ŞEKİLDE,ADI BATIDAN DOĞUYA,GONEYDEN KUZYEYENİ DÜNYANIN SİMGESİ OLAN LENİN'DE SOMUTLAŞMIŞTI."

VLADİMİR İLYİÇ LENİN, 22 Nisan 1870'de şimdiki ismi Ulyanovsk olan Simbirsk'te dünyaya geldi.Aydın bir ailenin çocuğu olması ve Narodniklerden olan ağabeyinin Çar'lık tarafından idam edilmesi o'nda ezenlere karşı büyük bir nefret, ezilenlere karşı bir yakınlık doğur

da Marksizmin teorik zaferi düşmanlarını Marksist kılığa girmeye zorlamış,liberalizm kendini sosyalist oportünizm biçiminde canlandırmaya çalışıyordu.

1887'de Kazan Üniversitesi'ne giren Lenin,devrimci öğrenci hareketlerine katıldığı için dört ay sonra tutuklandı ve üniversiteden uzaklaştırıldı.Tutuklu bulunduğu sırada ve daha sonraları Marksizmi kavradı ve Marksizmin propagandasını yapmaya başladı; Marksist gruplarla ilişkiler kurdu, yeni Marksist gruplar oluşturdu.1894 yıllarında Narodniklerin görüşlerini "HALKIN DOSLARI"KİMLERDİR VE SOSYAL DEMOKRATLARA KARŞI NASIL SAVASIRLAR adlı eserinde eleştirerek Marksizmi savunan Lenin,aynı zamanda,yine aynı yıl yazdığı NARODNİKLERİN EKONOMİK

Marksizmi savundu. 1895 yılında Petersburg'daki yirmiye yakın grubu birleştirerek Lenin,"İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU İÇİN MÜCADELE BİRLİĞİ"ni kurdu ve propaganda çalışması için geniş işçi kitleleri arasında siyasi ajitasyona geçilmesini teklif etti.Lenin'in önderliğindeki İşçi Sınıfının Kurtuluşu İçin Petersburg Mücadele Birliği,Rusya'da sosyalizmi işçi sınıfı hareketiyle birleştirmeye başlayan ilk kuruluştur. Fakat Birlik'in ömrü kısa sürdü,aynı yılın Aralık ayında Lenin'de dahil olmak üzere üyelerinin birçoğu tutuklandı. Lenin proletaryanın kurtuluş davası için çalışmaya hapis hanedeyken de devam etti.Birçok broşür yazdı.Sürgüne gönderildiği Sibirya'da parti program taslağını hazırladı,30'dan fazla eser yazdı ve önemli bir araştır

rını göstererek,kapitalizmdeki değişimin ekonomik ve politik sonuçlarını tahlil etti. Böyle bir mücadele olmaksızın,yani,oportünizme,reformizme,sosyal-sovenizme ve benzeri burjuva etki ve eğilimlerine karşı uzun,inatçı ve katı yürekli bir kavga sürdürülmeksizin proletaryayı başarıya ulaştırması için hazırlamak mümkün değildi.

Lenin bir Marksistti ve dünya görüşünün temelinde,şüphesiz Marksizmdi.Ancak Lenin,özellikle bu dönemde Marksizmin ortak hazinesine birçok şey kattı.Bundan dolayı,Leninizm,emperyalizm ve proletarya devrimini çağırmanın Marksizmidir. Daha tam söylemek gerekirse,Leninizm,genel olarak proletar devriminin teorisi ve taktiği,özel olarak proletarya diktatörlüğünün teorisi ve taktiğidir.

RUS SOSYAL-DEMOKRAT İŞÇİ PARTİSİ'NİN İNŞASI, 1905 DEVRİMİ, BOLŞEVİK ÖRGÜTLENMESİ, 1917 ŞUBATI VE 1917 BÜYÜK EKİM SOSYALİST DEVRİMİ VE DÜNYANIN İLK SOSYALİST ÜLKESİNDE SOSYALİZMİN İNŞASI.İŞTE BÜTÜN BUNLAR 22 NİSAN 1870'DE DOĞAN V.İ. LENİN'İN DAMGASINI TAŞIYAN,TARİHTE YENİ BİR ÇAĞI, SOSYALİST DEVRİMLER ÇAĞINI AÇAN BİR DÖNEMİN EN ÖNEMLİ NOKTALARIDIR.

GERÇEKTEN SOVYET DEVRİMİ BAŞINDAN SONUNA KADAR LENİN'İN DAMGASINI TAŞIR.

(Devam edecek)

izni vermeyenlerdir, çocuklarımızın bakımında yasaların koyduğu önlemleri dahi alamayanlardır hem de yavuz hırsız ev sahibini bastırırımı sali "kısa zamanda işten ayrılıyorsunuz" diyerek ücretimizi eksik verendir.

Demokratik kadın hareketi "eşit işe, eşit ücret" talebini gerçekleştirmek için var gücüyle mücadele etmelidir.

"Tiyatro Devrimci Mücadelenin Araçlarından Biridir"

ANT-GÖR (Antalya Gençlik Örgütü) ve AKDENİZ DEV-GENÇ ANTALYA ŞUBESİ TİYATRO GRUBU İLE BİR SÖYLEŞİ;

-Tiyatro nasıl değerlendiriyorsunuz? -Tiyatro devrimci mücadelenin vazgeçilmeyecek bir parçasıdır. Çünkü yapısı ve (ne kadar yozlaştırılsa bile) konumu, halkla içiçe, ve bir kitle olayıdır. Tiyatro aracılığıyla, mevcut düzenin pislikleri ve çelişkileri anlatılabilir, bu pisliklerden kurtulma yolu gösterilebilmektedir. Kısaca belirtmek gerekirse tiyatro; en etkin propaganda, ajitasyon ve halkla bütünleşme araçlarından biridir. Bu anlamda biz tiyatroyu devrimci mücadelenin araçlarından biri olarak değerlendiriyoruz.

-Devrimci tiyatro nasıl bir niteliğe sahip olmalıdır? -Biz devrimci tiyatro grubunu ve dolayısıyla bu tiyatro grubunda görev alan arkadaşları kesinlikle diğer devrimci arkadaşlardan ayırmıyoruz, ayıramayızda... Bir insan yada bir grup, göre vi ne olursa olsun, "ben devrimciyim" diyorsa, devrimcilerin uyması gereken kurallara uymak zorundadır. Genelde devrimci hareket, özde hareketin bir parçası olan tiyatro çalışmalarında, görev alan her arkadaş "En iyi tiyatro oyuncusu kadar başarılı ve devrimci tavırları en iyi uygulamaya çalışan bir devrimci olmalıdır"

-Bugüne kadar hangi oyunları oynadınız?

-Sırasıyla "Bu oyun oynanmamalı", "Grev yada Referandum", "Özgürlüğün Bedeli", "Yeniden Doğarız Ölümünde" adlı oyunları sergiledik. Şu anda "Yol Boyu Şantiye"

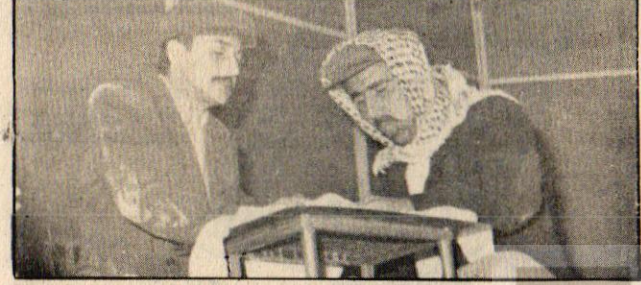
adlı oyunu sergiliyor. -Oynadığınız oyunlar basın ve halk tarafından nasıl karşılandı? -Oyunlarımız halk tarafından ilgi ile izlendi. Ancak bu arada şunuda belirtmeden geçemeyceğiz. Bizi seyretmek için gelenler arasın da klarnet eşliğinde göbek atan dansözlerin çıkmasını bekleyenler naderinde olsa vardır. Biz bu güne kadar gidebildiğimiz yerlerde bu anlayışı yıkmaya ve devrimci bir tiyatro grubunun nasıl bir niteliğe sahip olması gerektiğini, elimizden geldiğince anlatmaya çalıştık, çalışacağız.

Bugüne kadar basın, izleyebildiği oyunlarımızı büyük bir ilgiyle karşılamış ve hatta bazı gazeteler ve sanat dergileri (Milliyet Sanat Dergisi) nin bir sayısında Vatan gazetesinde oyunlarımızı övgüye layık görmüşlerdir. Bundan önce oyunumuz izleyen bir İtalyan gazeteci oyunu beğenmiş ve İtalyan basınında yayınlanmak üzere arkadaşlarla röportaj yapmıştır.

-Amatör tiyatro grubu olarak karşılaştığınız zorluklar nelerdir? -Sorunlarımızın hemen hemen tamamının temel parasızlık çevresinde toplanıyor. Öyleki provalara başlamamızdan, o yunu son kez sergilememize dek peşimizi bırakmıyor. Söyle bir toplama yaparsak bu durum daha açık çıkacak ortaya; haftada üç kez prova yapıyoruz. Hatta bazen bu haftanın bütün günlerini alabiliyor. Bu nedenle oyunda görev alacak arkadaşlar sürekli bir işe giremiyor. Sürekli işe git

miştir. Bu dönemde Rusya'da emekçilerin kurtuluşu nu sağlayacak, devrimci hareketin bayrağı görevi ni görece devrimci bir teori yoktu; Marx'ın öğretisi egemen değişti ve Narodniklerin görüşleri alabildiğine yaygındı Uluslararası platform-

DEVRİMCİ SANAT

renler oyunu katılmıyor. Yarı aç, yarı tok prova lar yapıyor, oyunu hazırlıyoruz. Oyunu sergileyebilmek için dekor ve kostüm gerekli. Yarım yamalak onlarıda hazırlayarak turneye çıkıyoruz. Diğer masraflarında katırsak yüküklü bir yekün oluyor... Ama gelir? İşte asıl zorluk burada çıkıyor: biz profesyoneller gibi "bize şu kadar para vereceksiniz" diye bir şart koyamıyoruz. Koyamazız da. Yapılan bütün masrafları çıkarıyoruz, kalan parayı ihtiyaca göre paylaşıyoruz, oyun oynadığımız yerin derneği ile, yani bir oranlama yaparsak parasal yönden: "elde edilen gelir esittir yapılan gider" oluyor. Bu işteki kârımız devrimci harekete katkıda bulunmak. Bu da bizim için yeterli.

-Devrimci tiyatro grubu olarak gittiğiniz yerlerde yapılan hatalar nelerdir?

-Şu ana kadar oyun oynadığımız bütün yerlerde halkla iyi ilişkiler içerisine girmeye çalıştık. Ve sanıyoruz büyük ölçüde de başardık. Yalnız şunu da belirtmek gerekir ki, bir iş yapılı her yerde azda olsa hata yapılır. Biz bu nedenle bilmeyerekte olsa yaptığımız hataları bir daha tekrarlamamak için gittiğimiz her yerde halkın bizi eleştirmesini istedik. Ve oldukça olumlu sonuçlar elde ettik. Halktan aldığımız eleştirilere göre devrimci ha-

rekete zarar getirecek bir tavrimiz olmaması. Yayılan küçük hatalarda ideolojik ve pratik olarak kendimizi geliştirdikçe ortadan kalkacak.

-Oyunları seçerken nelere dikkat ediyorsunuz?

-Biz oyunları seçerken seçtiğimiz oyunun "sıradan" bir insanın anlayabilmesinin gerekliliği ni göz önünde bulunduruyoruz. Yani şehirde de oynasak ne dediğimizi, neyi anlatmak istediğimizin kavranabilmesi için çalışıyoruz. Bu oyunda da aynı yöntemi uyguladık. Oyunun ilk sergileme olanağını köylerde bulduğumuz için oyun hakkında ilk defa olumlu notları köylerden ve kasabalardan aldık. Şunu garanti verebiliriz ki, oyunu seyredecek işçiler ve köylülerde oyunu kavrayabilecek ve benimseyecektir. Zaten bu mantık bizde tükendiği anda, bizde tükeniriz. Uyguladığımız bu yöntemin olumlu sonucunu Gebiz Nahiyesinde aldık. Bize sonradan gelen bilgilere göre oynadığımız oyunu izleyen MSP'li bir kişinin oyunundan sonra ağzından çıkan cümle şu olmuş "Arkadaş anarşit dedikleri bu adamlarsa bundan beri bende anarşitim".

-Bundan sonra oynamak üzere hazırlığınız yapıtığınız oyunlar var mı? -Bütün olanaksızlıklarımıza rağmen yeni oyunlar hazırlamaya çalışıyoruz.

ma çalışması olan RUSYA'DA KAPİTALİZMİN GELİŞMESİ için hazırlıklarını tamamladı.

Lenin, "sadece, öncü savaşı rolünün ancak en ileri teoriyi kendine rehber edinmiş olan bir parti tarafından yerine getirilebileceğini" düşünüyor, Rusya'da dağılık bir şekilde varlığını sürdüren marksist grupların devrim mücadelesi ne öncülük edemeyeceklerini vurguluyordu. Bu amaçla Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin (RS DIP) kuruluşuna öncülük etti ve proletarya partisinin Leninist evrensel ilkelerini formüle etti.

OCAK 1905'de Rusya'da patlak veren halk devriminin yenilgisi sonuçlarında, O, proletaryanın devrim davasına olan inancını ve Marksizme olan sarsılmaz bağlılığını yitirmedi. Yenilgi yıllarında ortaya çıkan ve uluslararası platformda etkinlik kazanan oportünizmle bağlılık arzeden tüm oportünistlere karşı mücadele etti. Revizyonizmin uluslararası bir olgu olduğuna işaret eden Lenin, Marksizmi revizyonizmin bütün saldırgan alanlarında savundu ve revizyonizmi mahkum etti. Proletarya partisinin varlığını sürdürmesi için mücadele etti.

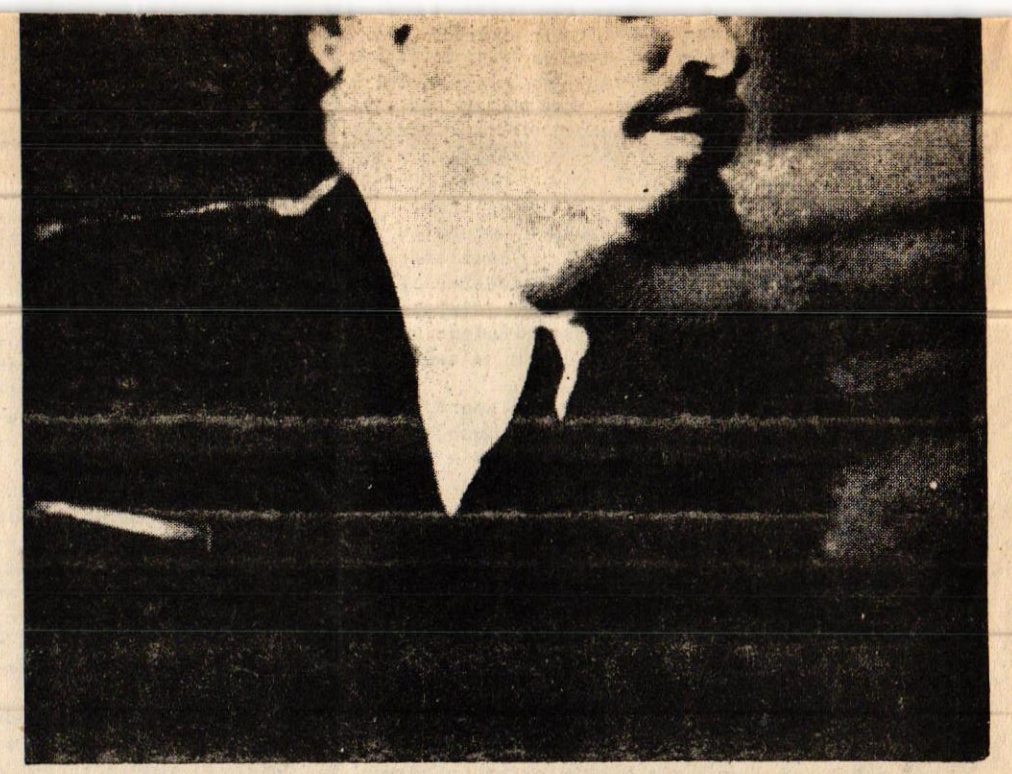
Bu yıllarda kapitalizm gelişmesinin yeni bir dönemine, emperyalizm dönemine girmişti. Oportünistler, kapitalizmdeki burjuvazi ile proletarya arasındaki çelişkileri yumuşatmayı söyleyerek sınıf barışını savunuyorlardı. Bu dönemde Lenin "Çilgünca silahlanma ve emperyalizm siyaseti, modern Avrupa'yı, daha çok bir barut fıçısına benzeyen bir "toplumsal barış" a dönüştürüyor. Bu sırada bütün burjuvazi partilerinin çürütmesi ve proletarya partilerinin olgunlaşması sürekli gelişme gösteriyor" diye rek, devrim için mücadeleyi reddeden oportünistlere karşı proletaryanın devrimci savaşları döneminin yaklaştığını söylüyordu.

Lenin İkinci Enternasyonal oportünistlerine karşı, onların Marx ve Engels'in yapıtlarını nasıl tahrif ettikle-

1917 EKİM DEVRİMİNE kadar yüzlerce makale yazdı, kitaplar hazırladı. Lenin bunlardan ULUSAL SORUN ÜZERİNE ELEŞTİREL NOTLAR ve ULUSLARIN KENDİ KADERLERİNİ TAYİN HAKKI adlı makalelerinde ulusal sorun üzerinde Marksist programı geliştirdi ve savundu. Bu makalesinde Lenin "Bütün uluslar için tam hak eşitliği; ulusların kendi kaderlerini tayin etme hakkı; bütün ülkelerin işçilerinin birleşmesi" Marksizmin, ulusal programının bütün dünyanın deneyinin kanıtlandığı öğretileridir diyor ve enternasyonalizmle ulusal sorun arasındaki ilişkiyi açıklıyordu. EMPERYALİZM, KAPİTALİZMİN EN YÜKSEK AŞAMASI adlı eserinde, çağın en önemli gelişmesini tahlil ediyordu. NİSAN TEZLERİ'nde, 1905'te İKİ TAKTİK adlı eserinde ortaya koyduğu kesintisiz devrim sorununu geliştirdiyordu. DEVLET VE İHTİLAL adlı eserinde, devlet ve devrim arasındaki ilişkiyi açıklıyor ve oportünistlerin devlet konusunda Marx ve Engels'in görüşlerindeki çarpıtmalarına cevap veriyor ve burjuva devlet cihazı parçalanıp yerine proletarya diktatörlüğü kurulmasını, proletaryanın kurtuluşunu sağlayamayacağını belirtiyordu.

Lenin, proletarya diktatörlüğünün görevleri ve komünist toplumun kurulmasındaki işlevini açıkladı ve kapitalizmden komünizme geçiş döneminin TEORİK çözümlemesini yaparak, "geçiş" sözcüğünün ekonomik ve siyasal anlamlarını açıkladı. Bu konuda birçok pratik konuda ayrıntılı açıklamalarda bulundu.

EKİM DEVRİMİ'nin ve bütün ülkelerin proletaryasının ve ezilen halklarının önderi Lenin 21 Ocak 1924 günü beyin kanamasından öldü. O'nun ölümü büyük bir kayıptır. Hayatı boyunca proletaryanın ve ezilen halkların kurtuluşu için yılmadan mücadele etmiş, ulusal ve uluslararası sorunlarla ilgili olarak 9000 belgeyi kapsayan 45 ciltlik bir hazine bırakmıştır. Bu O'nun nasıl proletaryanın ulusal ve uluslararası sorunlarına çözüm getirmek için ça-

LENİN'İN 54 YILLIK YAŞAMI YOĞUN BİR MÜCADELEYİ KAPSAR. O, SADECE RUS DEVRİMİNİN MİMARİ DEĞİL, BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİNİN VE TÜM EZİLEN HALKLARIN ÖNDERİ, YOL GÖSTERİCİSİDİR. O, ÇAĞIMIZIN EN BÜYÜK TEORİSYENLERİNDEN, VE EYLEMCİLERİNDEN BİRİDİR.

LENİN; PARTİ, DEVLET, DEVRİM, ÇALIŞMA TARZI, ULUSAL MESELE, KÖYLÜ MESELESİ PROLETERYA ENTERNASYONALİZMİ GİBİ, BÜTÜN KONULARDA ENTERNASYONAL PROLETARYA HAREKETİNE ÖLÜMSÜZ BİR MİRAS BIRAKMIŞTIR.

O'NUN MİRASINA SİMSİKI SARILMAK, ONUN BIRAKTIĞI BAYRAĞI YÜKSELTMEK GÖREVİMİZDİR.

LENİN'İN YOLUNDA İLERİ.

lıştığının, dehasının bir göstergesidir. Ekim sosyalist devrimi O'nun önderliğinin ve Leninizm silahının sömürü ve zulmün bağrında açmış bu ulusal sorunlarına çözüm getirmek için ça-

ezilen halklarına sömürden ve zulümden kurtuluşları için bir örnektir. Marksizm-Leninizm kapitalizme, emperyalizmeve bütün oportünistlere karşı proletaryanın ve ezi-

len halkların kurtuluşunun yolunu aydınlatan kurtuluş yıldızıdır.

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!

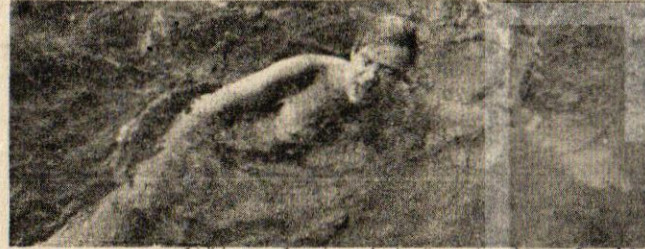
"DİĞER YANDAN,EMPERYALİZMİN TEMSİLCİSİ DÜN YA BANKASI BAŞKANI MC NAMARA,ALINAN EKONOMİK TEDBİRLERİ 'CESURCA' VE YERİNDE OLARAK NİTELE YEREK İŞ BAŞINDAKİ HÜKÜMETİ ÖVGÜYE LAYIK GÖR MÜŞTÜR "

"EMPERYALİZM VE ONUN TEMSİLCİSİ TARAFINDAN ÖVGÜYE LAYIK GÖRÜLEN BİR HÜKÜMET VE ONUN ALDI ĞI EKONOMİK TEDBİRLER,EMEĞÇİ HALKLARIN ÇIKAR LARIYLA ÇAKIŞABİLİR Mİ ? ASLA, BÖYLE BİR ŞEY OLAMAZ. "

HÜKÜMET TÜRKİYE HALKLARININ ÇIKARLARINI SAVUNMUYOR

SINIFLI BİR TOPLUMDA SINIFLARDAN BAĞIMSIZ OLUNAMAZ VE SİYASİ İKTİDARLAR TARAF OLMAK ZORUNDADIRLAR.ÇÖKMEKTE VE ÇÜRÜMEKTE OLAN EMPERYALİST SİSTEMİN BİR PARÇASI OLAN TÜRKİYE'DE ALINACAK BÜTÜN EKONOMİK VE SİYASİ TEDBİRLER EMEĞÇİ HALKLARIN ÇIKARLARINA AYKIRIDIR.VE ÖYLE OLMUŞTUR.

Dünya,emperyalist-ka - rının odaklaştığı iki pitalist sisteminin içi- ne düştüğü ekonomik ve politik kriz her geçen gün derinleşmektedir.Emperyalist-kapitalist sis- temin bir parçası olan Türkiye'de doğal olarak bu krizden etkilenmektedir.Özellikle 1971 yılın dan bu yana Türkiye 'de ekonomik ve politik istikrar sağlanamamıştır . Oligarşinin bütün çabala rına ve tercihleri- ne rağmen oluşturulan si yasi iktidarlar,oligarşi nin muhtaç olduğu ekono- mik istikrarı bir türlü sağlayamamışlardır. Oli- garşinin yeni tercihi olan,ve onun büyük deste- ğiyle iktidara gelen sosyal-demokrat CHP,ekono- mik ve siyasi istik- rarı sağlayacağı ve bunu başaracağı iddiasındadır Oligarşinin, sosyal demokrat CHP'ye tercihi- ni kullanmasının nedeni tabii ki kendi çıkarları doğrultusundadır.Çıkarla rının odaklaştığı iki ana nokta şunlardır:Bi - rincisi,bu güne kadar MC iktidarlarıyla, Türkiye ekonomisi yıkıma uğramış ve oligarşinin çıkarları doğrultusunda alınan tedbirler MC iktidarla rının ortağı MSP tarafın dan engellenmiş,köstek - lenmiştir.Bundan ötürü o ligarşi MSP'siz bir hükü met talep etmekteydi.İ - kincisi,MC iktidarla rıyla iyice tahrif olan, ekonomi nedeniyle kriz artmış,yoksulluğa ve sefaletle itilen geniş halk kitlelerinin,özel - likle işçi sınıfının tep kileri büyük boyutlara ulaşmıştı.Bu tepkiler ken dilighinden de olsa,oli - garşiyi zaafa uğratmakta ve ürkütmekteydi. Geniş emekçi kitlelerin ve iş- çisi sınıfının tepkile ri var olan ekonomik ve siyasi krizi derinleştir mekteydi. Oligarşinin, ekonomik

MC Namara gezdiği yerleri çok beğenmiş 'Antalya'da kendini sulara bırakıvermiş ! Ne dersiniz Fİatı ar tırırımı acaba ?

istikrarı sağlamak ve başta işçi sınıfı olmak üzere geniş emekçi kitle lerin muhalefetine yok etmek,tehlikesiz hale getirmek için önünde iki seçenek duruyordu.Birin- cisi,başta işçi sınıfı olmak üzere geniş emekçi kitlelerin muhalefetine, kanla,baskıyla insanlık dışı işkencelerle boğ- mak olan açık terörist diktatoryası faşizm. İkincisi,ve bu günkü tercihi olan sosyal de - mokrasi,hükümet olma- sı,yani oligarşik dikta- törlüğün sosyal demokrat bir hükümetle icrasını sürdürmesi. İşte,işbaşındaki Ece- vit hükümeti bu şartla - rın ürünü olarak kurul - muştur.Sosyal- demokrat

lüksasyon yapmak oldu.De - valüasyonun arkasından yeni vergi tasarıları e - mekçi halklara dayatıl- dı.İşçilerin yan ödemele ri,sosyal hakları,kıdem tazminatları vergi kapsa mına alındı.Dar gelirli esnaf,memur,ve köylüler yeni vergi tasarısıyla bir parça ekmeğe muh- taç hale getirilmek iste niyor.Alınan tedbirlerin ağırlığı CHP'sinin için- de bile tedirginliğe yol açtı.Tedbirlerin ağırlı- ğı kendi ağızlarından it- tiraf edildi."Halktan ya na hükümet" halkı tekel- ci kapitalistlerin,büyük toprak sahiplerinin,em - peryalizmin çıkarları i- çin fedakarlığa çağırma- ştı.

Diğeryandan,emperyaliz min temsilcisi Dünya Bankası Başkanı MC Nama - ra alınan ekonomik ted - birleri "cesurca" ve "yerinde" olarak nitele yerek iş başındaki hükü - meti övgüye layık görmüş tür.

Öyleki,Dünya Bankası Başkanı MC Namara emperyalizmin bir müfettişi o larak ülkemizi dolaşmış tesisleri,projeleri tef- tiş etmiş ve emperyaliz- min çıkarları doğrultu - unda hazırlanıp hazır - lanmadıklarını yerinde in celemiştir.Ankara,İstan- bul ve Antalya'daki "te- maslar" bu amaca hizmet etmektedir.Hükümet yetki lileri anlaşılacağına gö- re bu sınavdan başarı- lı çıkmışlardır.Emperya- lizmin temsilcisi MC Na- mara'dan iyi not almış - lardır.

Bu arada hükümet yet - kilileri,bakanlar,burju- va gazetelerinde kulla - nılan deyimle, ceketini çıkarıp emperyalizmin temsilcisi ile pazar- lığa girişmişlerdir. Bu neyin pazarlığıdır? Tür- kiye'nin yaraltı veritü

SÖMÜRGEÇİ BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ

Ülkemiz Kürdistan ü zerine uygulanan ırkçı sovenist baskıların en belirginini Hınıs İlçesi sinde devam ediyor.Geç tiğimiz hafta Hınıs'ta oynanması kararlaştırı lan "Aladağlı Muho"ad- lı piyesi oligarşi baha neler bularak yasakla- dı.Ardından Erzurum ' dan yüzlerce polis ve komando erleriyle Hi - nıs'a saldırdılar.ilçe mizde günlerce terör estirdiler.Birçok dev- rimci ve ilericiye da- yak attılar."Pis Kürt" diyerek sovenistlikle- rini bir daha ortaya koydular. Ama sunu iyi bilmelidir ki Türk Kürt, ve bütün halklar kardestir. Bu baskılar bizi yıldırılmaz.Ulusal bilincimizi daha da kâncılamaktadır.

Ülkemiz Kürdistanın da tarihler boyunca a- şimilasyon politikası uygulanmıştır.Tarihler boyunca Kürt halkına

baskı ve zulüm uygula- mıştır;ösmenli döne - minde Yavuz Sultan Se- lim'in çaldıran savaşı bahanesiyle kırk bin Kürt kılıçtan geçiril- miştir.Yakın tarihleri mizde Şeyh Bedrettin isyanı,Pir Sultan ve Nesimi'ler halklarınöz gürlüğü uğrunda kelle- lerini verdiler.Türki- ye Cumhuriyeti dönemin de yine Dersim,Zilan , Koçgiri baskılarını , katliamlarını unutmı - dık.

Bugün yoksul Kürt halkı üzerindeki ırk- çı sovenist baskılar Kürdistan'da var güc- cüyle sürdürülüyor.Biz ler Hınıs'lı Kürdistan lı proleter sosyalist- ler olarak anti-sove - nist,anti-sömürgeci,an ti-fasist ve anti-oli- garşik ilkeler doğrul- tusunda mücadelemizi daha kararlı bir şekil de sürdüreceğimizi bil diririz.

nin emperyalizme peşkeş çekilme pazarlığı tabii- ki.

Emperyalizmin temsilci si Dünya Bankası Başkanı MC Namara'nın "ziyareti" ni ülkemizin yararına göstermeye çalışan hükü - met Türkiye halklarıyla alay etmektedir.

Emperyalizmin ve o- nun temsilcileri tarafın dan övgüye layık görü - len bir hükümet ve onun aldığı tedbirler,emekçi halkların çıkarlarıyla çakışabilir mi?Asla.Böy- le bir şey mümkün olamaz

Emperyalizm, dünya halklarının azgınca sö - mürlmesi,yaraltı,yerüs- tü zenginliklerinin ta - lan edilmesi,açlık,sefa- let,kan ve zulümdür.Böy- le bir sistemin dünya halklarının,emekçi halk- larımızın çıkarlarıyla ilgisi olamaz.Bu siste - min,sürdürülmesinin ve korunmasının bir aracı olan sosyal-demokrat CHP nin de halklarımızın çı- karlarıyla uzaktan,yakın dan bir ilgisi olamaz.

Sosyal-demokrat CHP' - nin görevi Türkiye'yi em

koruma,oligarşinin çıkar larını koruma ve emekçi halkların çıkarlarının "sosyal adalet","sınıf - lar arası barış" gibi lafızlar kullanarak oli- garşiye peşkeş çekilmesi dir.Bu gün CHP bu göre vini yerine getirmeye ça lışmaktadır.Başaracağını iddia etmektedir.

Fakat,boşuna uğraşmak- tadır.Başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halk- larımız alınan tedbirler - te bir lokma ekmeğe muh- taç bırakıldıklarını her geçen gün görmekte ve sosyal demokrat CHP nin çıkarlarıyla bir ilişki si olmadığını hızla kav- ramaktadırlar.

İşçi sınıfının ve e - mekçi halkların gerçek kurtuluşu, emperyalizm- le tüm bağların kesilme- si emperyalist sistemin bir parçası olmaktan kur tulup sosyalist sistemin bir parçası durumuna gel mesiyle mümkündür.

Kısaca anti-emperya - list,anti-oligarşik,de - mokratik halk devrimi - nin başarıya ulaşması ve demokratik halk

1 Mayıs'ın Yasallaştırılması İçin İleri

YAŞASIN 1 MAYIS !

YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ !

1976 yılına kadar geçen süre içerisinde de,ecemen sınıflar işçi sınıfının bir - lik,dayanışma ve mü- cadele öünü olan 1 Mayıs'ları baskı ve te- röre baş vurarak enellemişlerdir.Ancak, 1970' lerden sonra gelişen sosyal muhalefet, işçi sınıfının militan mücadelesi ecemen sınıfları qerilemek zorunda bırakmıştır.Oligarşi işçi sınıfının 1 Mayıs'ı österilerle kutlama tale- bi karşısında qerilemek zorunda kalmış ve 1976 1 Mayıs'ı Taksim alanında österenli österilerle kutlanmıştır.Ve o öünden sonra işçi sınıfı Taksim alanının ismini deöisttirerek 1 Mayıs a- lanı olduğunu ilan etmiştir.Fer seye rağmen kutlanan 1 Mayıs,oligarşiyi ürkütmiş ve işçi sınıfının öçüklü bir biçimde meydanları doldur- ması tüm topluma öçüklü ispatlaması, oligarşin- nin uykularını kaçırması.

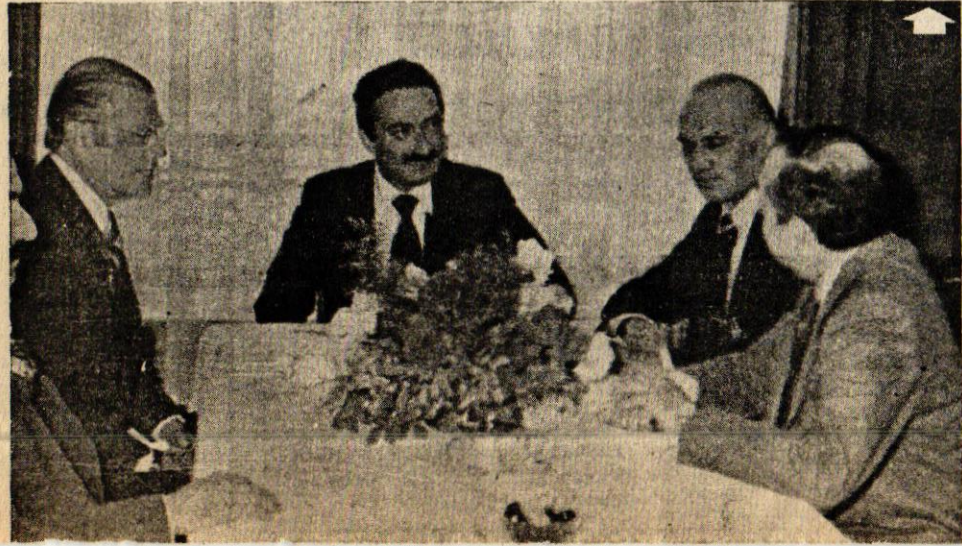
Bundan ötürü 1977 yılında kutlanan 1 Mayıs österilerine oligarşi kahvece bir saldırı düzenleyerek sosyalist hareketin ve isci sınıfının prestijini yerle bir etmek onları yıldır mak istedi.Fakat,oligarşinin oynadığı oyun o kadar açıldı ki yantıda katliamı tüm yalan ve demarşisine rağmen özleyemedi.İşçi sınıfı ve sosyalist hareket tarafından teşhir edildi.

Oligarşinin tüm yıldırma ve tehditlerine rağmen,işçi sınıfı ve sosyalist hareket tara - fından; 1978 1 Mayıs'ını daha öçüklü bir biçim- de kutlamak,amacıyla yoğun bir çalışma başla - tılmıştır.Daha 1 Mayıs österilerine hazırlan- ma aşamasında oligarşinin sosyal-demokrat hükü meti "övenlik"açısından Taksim alanının (1 Mayıs alanı) yeterli olmadığını ve başka bir yer seçilmesi gerektiğini bildirerek bir ençelleme örişiminde bulunmuştur.

Fakat,işçi sınıfı ve sosyalist hareketbilek hakkıyla kazandı bu mevziyi,bu demokratik hakkı kolay,kolay geri vermeyeceğini kısa za - manda österdi. 1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanında sloganları ve çağrılarını kamu oyunu sardı. İşçi sınıfı ve sosyalist hareket bu hakkı hiçbir zaman geri vermeyeceğini,herseye rağmen 1 Ma - yıs'ın 1 Mayıs alanında kutlanacağını dosta, düşmana kararlı bir şekilde bildirdi.İş başın- daki sosyal-demokrat CHP hükümeti bu kararlı çıkış karşısında qerilemek zorunda kaldı. İst- anbul Valisi 1 Mayıs'ın 1 Mayıs alanında kutlanacağını,hiç biryasal ençelin olmadığını açıklamak zorunda kalmıştır.

Sosyalist hareketle işçi sınıfı hareketi ül kemizde hala çakışmamış ve ayrı ayrı seyretmek tedir.İşçi sınıfının öz örutü hala oluşturula mamış ve sosyalist hareket bölük pörçüktür.Bun dan ötürü,işçi sınıfının başına çöreklenmiş o- lan revizyonistler, 1 Mayıs'ların mücadelecı ruhunu ve işçi sınıfına kalıcı deney ve tecrü- de bırakma anlayışını çarpıtmışlardır. Bütün bunların yanında "halktan yana" öörünümler altın- da,işçi ve emekçi sınıfların çıkarlarını oli - qarşiye peşkeş çeken sosyal demokrat hükümet' - in temsilcileri,işçi sınıfını ve 1 Mayıs 'ları oligarşi için zarsarsız bir konuma sokmak çaba- sındadırlar.

Fakat,işçi sınıfı ve sosyalist hareket, re- vizyonist ve reformist ençelleri kararlı ve bilinçli bir biçimde aşacak,sosyalist hareket- le işçi sınıfı hareketinin çakışması doğrutu-

TÜTÜN SÖMÜRÜSÜNE SON

Kavak'ta bir üreticiler birliği olmadığı için, tütün üreticilerinin Mücadelesini Karadeniz DEV-GENÇ omuzla maktadır. Fakat bu çalışmaların sonucunda Kavak üreticiler birliği kurulacaktır.

EGE Ü. ZİRAAT FAKÜLTESİ DERNEĞİ KONGRESİ YAPILDI

Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi birimi Sosyalist hareketin alabileceğine dair bir birimdir. Sol gruplar arasında bir kör döğüşü hüküm sürmekteydi. Kimse, kimseyi dinlemekte her kes bildiğini okumaktaydı.

Bütün bu eksiklikleri doğru bir biçimde kavrayan proleter sosyalistlerle, bu hataların üstesinden gelebilmek ve mücadeleyi kör döğüşünden kurtarabilmek için ideolojik mücadeleye önem verdiler.

Proleter Sosyalist gençler görev ve sorumlu olduklarının bilincinde olarak ilkelerini proleter Sosyalist ideolojiyi kararlılıkla savunmuşlar hayata uygulamaya çalışmışlar; ve kısa bir süre geçmesine rağmen, kitleyi kazanarak, dernek seçimi minde başarıya ulaşmışlardır.

Kdz.DEV-GENÇ Bulancak Şube Kongresi

Demokratik kitle örgütümüzün I olağan kongresi 1 Nisan günü Bulancak Belediye salonunda yapıldı.

Konuşmacı arkadaşlar, Gençliğin örgütlenmesi; CHP üzerine ve faşizmi teşhir eden konuşmalar yapmışlardır.

Genel kurulda geçici yönetim kurulunun raporu okunmuştur. Daha sonra yeni yönetim kurulunu seçime tek liste katılan devrimci-demokratik birlik grubu oluşturmuştur. Yönetim Kuruluna Cengiz Türüdü, Kadir Gönül, Yaşar Türüdü, Cemalettin Aydın, Suat Yaşar, isimli arkadaşlar seçilmişlerdir.

Gökçe Ada'da Anti-Faşist Mücadele

Gökçe Ada'da 3 yıldır faşist öğretmenler ve öğrencilerle kıyasıya bir mücadele sürmektedir. Bu mücadele sonucu öğretmen lisesinin faşistleştirilmesi çabaları büyük ölçüde engellendi.

Hükümet değişikliğiyle birlikte faşist idarenin değişmesi gerekirken bu konuda hiç bir adım atılmamıştır. Daha sonra 18 Mart günü faşistler bir gece düzenlemişler ve devrimciler geceye katılmayarak protesto etmişlerdir. Bunun üzerine faşist öğretmenler yatakhane devrimci öğrencilere saldırmışlardır. Bu olaydan sonra okul idarecileri açığa alınmışlardır.

Bunun üzerine CHP'li öğretmenler idareye atanmışlardır. Fakat, CHP'li öğretmenler faşistlere tavizkar davranarak, onların ücretini arttırmışlardır. Faşistler yemekhane de çeşitli biçimlerde propaganda sürdürmekteydiler. Okul idaresi bu olaya el koyamayınca devrimci öğrenciler koydukları

DEVAMI: Sayfa:5 St:3

Halkın umudu durumundaki hükümet artık gerçek yüzünü ortaya koymuştur. Ve bu gerçek proleter sosyalistler tarafından halka açıklanmaya çalışılmaktadır.

Bütün bunların yanında, Kavak özelinde faşist eksper tütün alımında faşistlerin birer halk düşmanı olduğunu göstermiştir. Şöyle ki, tütün tüccarlarıyla anlaşma yapan eksper tütünde baş fiyat değil, taban fiyat olarak 25 TL vermiştir.

Bu olay karşısında Kdz.DEV-GENÇ üreticilerin bir kısmını toplayarak kaymakamlığa bir imzalı dilekçe vermişlerdir. Dilekçede faşist eksperin en kısa zamanda Kavak'ı terketmesi aksi takdirde bunun hesabı üreticiler tarafından sorulacaktır denilmiştir.

Eksper dilekçe üzerine Kavak'ı terketmemişlerdir. Kdz.DEV-GENÇ Kavak şubesi tütün sömürüsüne ilişkin dağıttığı bildiri de özetle şöyle denilmektedir.

MC dönemlerinde tütün baş fiyatı 80 lira olsun diyenler şimdi Egede baş fiyat 57 lira verdiler (Bunun peşinden %33 devalüasyonla bu baş fiyatın gerçek değerini 40 liraya düşürdüler)

DEVAMI: Sayfa:5 St:7

Tüm Döküm-İş Sendikası İşçileri grevci Samurkaş işçileriyle beraber.

SAMURKAŞ'TA GREV 116.GÜNÜNDE

Topkapı Maltepe'de yangın söndürme cihazları yapan Samurkaş Yılmaz Sanayi işçilerinin başlattığı grev 116. gününü doldurdu. Maden işkolunda ki bağımsız Teknik-İş Sendikasına bağlı 43 iş

Dokuma İşçileri TÜM-TEKSTİL-DER'de Örgütleniyor

"Dokuma işçilerini örgütlemek amacıyla geçtiğimiz Subat ayı içinde İstanbul-Bayrampaşa'da Tüm Tekstil-Der kuruldu.

Dokuma, iplik, triko, konfeksiyon vs gibi işkollarında çalışan işçilerin verilmeyen ekonomik haklarını (sigorta, 8 saat iş günü sağlık koşulları, iş güvenliği) kazanımı yolunda örgütlenmelerini sürdüren Tüm Tekstil Der'in baskanı İskender Sürmeli gazetemize muhabirimize şu açıklamayı yaptı :

PETROL-İŞ Toplu Sözleşme Görüşmelerini Açıklamalıdır

250'ye yakın işçinin çalıştığı Doğu İlaç fabrikasında Türk-İŞ'e bağlı PETROL-İŞ Sendikası 10 Ocak 1976'dan beri toplu iş sözleşmesi görüşmelerini sürdürmektedir. Fabrikada çalışan iş

DEVAMI: Sy:5 St:4'de

SENDİKA PLASTAŞ'TA İŞÇİYİ SATTI

1 Nisan 1978 tarihinde Plastaş işçileri adına sendika toplu iş sözleşmesi yaptı. Aslında Toplu iş sözleşmesi yaptı demek hata olur sendikanın işçileri sattığını söylemek daha doğru olur. Sözleşme maddelerinin kabul edildiği şartlar üzerinde işçilere bir açıklama yapılmamıştır. Bu verilen tavizlerin en belirgin göstergesidir.

Toplu iş sözleşme maddelerinin en önemlisi yevmiye ücretlerinin işçiyi kademe kademe verilmesinin kabul edildiği maddedir. Bu tür bir sözleşme patronun işine gelmesinin kabul edildiği halde patronun kabul etmemesi üzerine başlıyan Grev de Teknik-İş sendikası yöneticilerinin işçilere

nutmuşlardır. Çünkü böyle bir adım onlarında çirkin yüzünün ortaya çıkmasını getirecektir.

Burada Plastaş işçilerine düşen görev sınıf düşmanı sendika ağalarını alacağı edip gerçekten işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda mücadele verecek sınıf bilincine sahip işçilerin sendika yönetimine getirilmesidir.

Devrimci işçiler sendika yönetimine.

FABRİKALARDAN İŞYERLERİNDEN İŞÇİ HABERLERİ

Tüm Tekstil-Der'li İşçiler dokuma atölyesinde

iş güvenliğinden yoksun ve de sigortasız çalışmaktadırlar.

Böyle dağınık ve örgütsüz olan küçük işyerlerinin çalışma ve sağlık koşullarının düzeltilmesi kanununun öngörülen 8 saatlik iş günü işverenler tarafından hi

be edilmeyecektir. Bu hakları ancak örgütlü ve disiplinli bir mücadeleyle

alabiliriz"

Tüm Tekstil Der'in örgütlenme çalışmalarını yürüttüğü işyerlerinden birinde işçilerle yaptığımız görüşmede dokuma işçilerinin sıhhi olmayan koşullarda çalıştıklarını gördük, işçiler kendilerinin gündelik 2 saat çalıştırıldıkları - nı bunun karşılığında ellerine haftalık ücret 600-900 lira geçtiğini belirttiler.

Bayrampaşa da 1500 civarında dokuma atölyesinin bulunduğu bu işkolunda her atölyede 2-10 işçi çalışmakta, işçi sayısının böylesine olması işçilerin sendikal örgütlenmelerine

DEVAMI: Say:5 St:6

Keban Holding'de Grev Oylamasını DİSK'e bağlı LASTİK-İŞ Aldı

Elazığ Keban Holding de MİSK'e bağlı Türk Plastik-İŞ daha önce toplu sözleşme görüşmelerinde görevleri gereği işçi sınıfını sattı. Hem yaşam pahalılığı, zamlar ve toplu sözleşmede satılan işçiler MİSK'in yüzünü toplu sözleşme pratikte uygulanmaya başlayın-

sunda başarılı adımlar atacaktır. İşçi sınıfının ve sosyalist hareketin 1 Mayıs'ın yasallaştırılması talebini bilen ve kavrayan bazı CHP'li milletvekilleri 1 Mayıs'ın yasallaştırılması için girişimde bulunmuşlardır.

15 CHP Milletvekili 1 Mayıs'ın işçi bayramı olarak yasallaştırmasını istemiştir. Ve bu önerinin diğer milletvekilleri tarafından da desteklendiği bildirilmiştir.

İşçi sınıfının ve sosyalist hareketin gelişen mücadelesi ve zorlamaları CHP milletvekillerinin 1 Mayıs'ın yasallaştırılması doğrultusunda adım atmalarını gerektirmiştir. İşçi sınıfının ve sosyalist hareketin güçlü çıkışları ve mücadeleleri kendi dışlarındaki toplumsal kesitleri ve siyasi hareketleri etkilemekte ve demokratik mücadele platformunda daha da demokratik bir çizmeye atılmaktadır.

Artık, mücadele öyle bir noktaya gelmiştir - ki 1 Mayıs'ın yasallaştırmasını hiç bir güç engelleyemeyecektir. Oligarşinin, tüm baskı tehditlerine, yalan ve demagojisine karşı yılmadan mücadeleye ederek 1 Mayıs'ın yasallaştırılması sağlanacaktır.

İşçi sınıfının önderliğinde, tüm devrimci demokrat, yurtsever örgütler, insanlar; bıkmadan yılmadan, usanmadan kararlı, disiplinli ve bilinçli bir şekilde 1 MAYIS'IN YASALLAŞTIRILMASI İÇİN İLİFİ!

Çerkezköy AEG'de İşçiler Baskılardan Yılmayacak

16 Mart'ta İ.Ü. Merkez binasında meydana gelen ve altı devrimci öğrencinin faşist katillerce öldürülmesiyle sonuçlanan olaydan sonra devrimci işçi sendikalarının 20 Mart'ta uyguladığı iki saatlik işi bırakma kararı Çerkezköylü işçiler tarafından da uygulanmıştır.

Eylem bütün fabrikalarda başarıyla uygulanmıştır. Bunun üzerine hakarete geçen patronlar işçilerin yevmiyelerini keseceğini söylemiştir. İşçileri karşısında kararlı bir şekilde gören patron işçilerin örgütlülüğünden korkarak paralarını kesmeye cüret edememiştir.

AEG fabrikasında 400 işçinin kaldığı lojmanlar yıktırılmıştır, patron yaptığı bu uygulama ile lojmanda kalan devrimci işçileri isten çikarmaya zorlamıştır, loj-

manlarda kalan 400 işçiden 250 si civar köylerdeki evlerde ve otellerde yer bulmuştur. Yer bulamayan 150 işçide zorunlu olarak isten çıkmışlardır. İsten çıkan bu işçiler fabrikada öncül işçilerdi Çerkezköy işçilerinin mücadelesinde on saflarda yer alan işçilerdi.

Patron 79 daki toplu sözleşmeye yatırım yapmaktadır. 79 daki Toplu sözleşme çok çetin geçecektir. İşçiler daha siddetli hazırlanmaktadır.

ca daha iyi görüyorlardı Keban Holding Plastikte, plastik boru üretilmektedir. Şehirin 10 km. dışındadır. Yönetim İş Bankası'nın dadır. Hisse senedinin %90'ını yine İş Bankası'nındır. Aynı iş yerinde yine DİSK'e bağlı Lastik-İŞ örgütlenmiştir. Ancak toplam işçi sayısı

nın (220) ancak 80'i DİSK üyesidir. Diğerleri MİSK üyesidirler.

Lastik-İŞ ise işkolunda en büyük sendikadır. Keban Holding de işkolunda en büyük toplu sözleşme görüşmelerinde İş Bankası işçi sınıfı

DEVAMI: Sayfa:5 St:7